

FRANTIŠKÁNSKA *rodina*

3^{jeseň}
2022

BL. ARMIDA BARELLI
ROZHOVOR S PÁTRM AUGUSTÍNOM
FARMA S FRANTIŠKÁNSKYM TAU
NÁRODNÁ VOLEBNÁ KAPITULA
ANKETA - SYNODA
SÚŤAŽ

obsah

LIEK PRE KAŽDÚ DOBU.....	4
BLAHOSLAVENÁ ARMIDA BARELLI.....	8
ROZHOVOR S AUGUSTÍNOM HLAVINOM.....	14
FR ANKETA.....	20
FARMA S FRANTIŠKÁNSKYM TAU VE SVÉM LOGU.....	26
Ó ANJELI, ARCHANJELI.....	34
OBJAVIŤ OBJAVENÉ.....	39
SÚŤAŽ.....	43
NÁRODNÁ VOLEBNÁ KAPITULA.....	45
CELOSLOVENSKÉ STRETNUTIE OFS.....	50
AKO NÁS ORANŽOVÍ ANJELI ZACHRÁNILI.....	54
MARIÁNSKA PŮŤ V PRAHE.....	56
ZO STREDOSLOVENSKÉHO REGIÓNU.....	58
MIESTNE BRATSTVO HLOHOVEC.....	60
ŽIVOTNÉ JUBILEÁ.....	62

FRANTIŠKÁNSKA *rodina*

Časopis pre tých, ktorým je blízka františkánska spiritualita

Vychádza: 4x ročne

Ročník: 32, Číslo: 3/2022

Dátum vydania: september 2022

Registrácia MK SR: EV 5631/18

ISSN: 1338-3213

IČO: 17 309 620

Vydáva: Františkánsky svetský rád, Františkánska 2, 811 01 Bratislava

Redakčná rada: Cecília Blanárová, Monika Olečková, Marcela Prekopová
Martina Zonnenscheinová a Pavol Železník (šéfredaktor)

Email: frantiskanska.rodina@gmail.com

Webové sídlo: www.assis.sk

Náklad: 750 ks

Cena: Františkánska rodina vychádza vďaka príspevkom odberateľov časopisu.

Číslo účtu vo formáte IBAN: SK91 0900 0000 0000 1148 4135

Svoje príspevky zasielajte na emailovú adresu redakcie.

Redakcia si vyhradzuje právo rozhodovať o úprave a výbere príspevkov, ktoré budú zaradené do príslušného čísla časopisu.

slovo na úvod

Milé sestry, drahí bratia,

na prahu novej periódy nášho národného bratstva ďakujem za prejavenu dôveru pri ostatnej voľbe na národnej volebnej kapitule. Naša súčasnosť ju ovplyvnila mojou osobnou neprítomnosťou - výpadkom, na aký sme si museli v posledných rokoch zvyknúť. Skúškou každodenného života dať bokom osobné želania a pohnútky a prijať s pokorou okolnosti či úlohu, pred ktoré sme postavení zoči-voči.

Uvedomujem si nároky, ktoré prináša dnešný deň. Zlomová doba, kedy nás udalosti okolo nás takmer denne zasahujú svojou neočakávanosťou, nebývalou silou a naliehavosťou, skúškami a neistotami. Pýtame sa ako Ježišovi súčasníci: „Čo máme robiť?“ A mnohí nasledovníci boli v pokušení odísť, „odstrihnúť sa“ či už individuálne alebo aj kolektívne, pretože sa cítili pohoršení, možno zlomení a zranení a možno iba odsunutí na okraj.

Ale my sme vedome prijali účať na inej ceste. Na diele, ktoré má svojho zakladateľa v našom otcovi sv. Františkovi. V tom, ktorý bol úplne súčasťou a „dieťaťom“ svojej doby až do momentu, kým ho nazasiahla Božia Láska. - Ako blesk, či ako vánok? To v mnohom zostáva zahalené tajomstvom. Bola však zrejma, očividná, ľudsky sprítomnená a napriek mnohým počiatočným ťažkostiam, životným drámam a nepochopeniam oslovila a pritiahla mnohých Františkových súčasníkov. Prosto nemohli neísť za ním.

A my máme zostať tu v tomto svete, hľadať túto Lásku a ísť za ňou a s ňou, aby sme mohli spolupracovať a v bratoch a sestrách ju sprítomňovať.

K tomuto Vás s naším otcom Františkom pozývam a povzbudzujem a na úvod aj po celý čas prosím o modlitby a podporu.

A handwritten signature in blue ink that reads "Damián Berec".

Damián Berec, minister NB OFS

LIEK PRE KAŽDÚ DOBU

Medzi vzácnymi prameňmi, z ktorých čerpáme pri písaní článkov o zrode františkánskych dejín, je aj kniha františkána P. Bonaventuru J. Wilhelma „Svätý František, zakladateľ tří rádů.“ Vyšla v českom preklade, vo Vydavateľstve „Serafínske květy“, časopisu terciáříů českoslovanských, v r. 1902 v Třebíči. Autor s naliehavosťou a zanietením opisuje život, spiritualitu a veľké dielo nášho svätého otca Františka. Publikácia aj po úctyhodných 100 rokoch, ako maják, prináša Svetlo do neustálej obnovy františkánskeho povolania členov všetkých rádov. V tomto vydaní časopisu si oživíme nadčasový prínos sv. Františka v sociálnej oblasti, ktorý ponúka riešenie problémov nielen z konca 18. a začiatku 20. storočia v ktorom autor žil, ale i nášho, ktoré, ako budeme musieť smutne konštatovať, pokračuje v nevídanom šírení zla a úpadku morálneho, náboženského i sociálneho.

Keď si skoro celý svet, ako píše P. Bonaventura J. Wilhelm, v r. 1882 pripomínal 700. výročie narodenia sv. Františka z Assisi, oslavy boli veľkolepé a početné v mnohých krajinách, nielen v Európe. Prezieravým pohľadom na vtedajší stav doby a osvietený Svätým Duchom k nim prispel pápež Lev XIII. 17. augusta - v tomto jubilejnom roku vydal zvláštny okružný list, v ktorom odporučil nasledovanie veľkého svätca v živote a cnostiach nielen zasväteným osobám, ale všetkým kresťanom vôbec. Svätý Otec videl vo Františkovi prameň svetla pre narastajúce problémy vtedajšej doby. Spoznal, že celý jeho život i diela, všetko môže prispieť k obrodeniu ľudstva, ktoré sa nachádza vo veľkom úpadku a ohrození. Vo svojom liste porovnáva obdobie 12. storočia, v ktorom serafínsky otec žil, s 19. storočím a poukazuje na temné i svetlé stránky, priamo pomenúva konkrétne zlo v občianskej spoločnosti i v Cirkvi. Snaží sa predovšetkým presvedčiť veriaci svet ako nájsť v chorom 19. storočí, vedľa hlavného lekára, Boha, práve v živote a poslanstve sv. Františka a jeho troch rádov, duchovné obrodenie.

Príčiny zla a rozkladu

Autor v pomerne rozsiahlej kapitole o sociálnych otázkach hľadá príčinu všetkého zla a biedy v spoločnosti najmä v ľudskej chamtivosti, lakomosti a požívačnosti, ktorá v dobe priemyselnej revolúcie a nových spôsobov výroby dosiahla nevídaný rozmer. Upriamuje pozornosť na nenásytnosť a expanziu

svetových mocností, veľkopodnikateľov - kapitalistov, ktorá delí spoločnosť a vytvorila triedu vykorisťovaného pracujúceho ľudu. Upozorňuje na praktiky na burze, ktorá rozhoduje o vojne a mieri, o osudoch ľudí, národov... Chamtivosť, lakomosť a požívačnosť, spolu s túžbou po moci sú navzájom súvisiace zlá, vysmievajú sa všetkým ideálom a hovejú si v bezbrehom materializme, ničia

prírodu, vysmievajú sa Bohu a propagujú užívanie si života bez akýchkoľvek zábran a ohľadu na iných. Z nášho súčasného slovníka sa vytrácajú tieto slová, aj keď sme si dobre vedomí ich dôsledkov, pretože odvtedy svet prežil dve hrozné vojny, stovky lokálnych, hladomory a podobne... Čím viac mať a vlastniť plodí väčšiu túžbu a chuť mať ešte viac, spotrebovať ešte viac, plytvať ešte viac.

„Ako ďaleko je zem vzdialená od neba,,

Tieto a nasledujúce vymenovávanie neduhov spoločnosti v nás spontánne vyvolávajú porovnanie, zarážajúcu podobnosť s dobou, v ktorej žijeme. P. Bonaventura J. Wilhelm naliehavo upozorňuje, že nielen bohatí, ale celá spoločnosť si chce čo najviac užívať, tak ako tomu nikdy nebolo a bezuzdnú požívačnosť možno nájsť na uliciach, v salónoch, v domoch boháčov, ale aj pod strechami chudobnejších. A všetko sa naháňa za zábavou. „Kto týmto ľuďom povie“, kladie si otázku, „že všetko nemôžeme mať, že každý má žiť podľa svojich prostriedkov a pritom skromne, slobodne a mravne?“. Spoločnosť toho, kto žije mravne, má vieru a delí sa s nadbytkom – toho nazve hlupákom, spiatočníkom a nepriateľom ľudu a slobody... „Duch a myšlienky neznamenajú nič, len hmota, pôžitky a žiadostivosti tela.“ Veľmi zaujímavý je jeho pohľad na fenomén vtedajšej tlače. Citujeme: „Hlásne trúby novovekej kultúry – noviny, hlásajú: preč so všetkou prudérnosťou (predpojaté trvanie na zachovávaní morálnych zásad a zvykov najmä v sexuálnej oblasti), úzkoprsosťou a všetkým klerikálnym spiatočnic-

tvom! A predsa sú prvou školou nemravnosti, svojimi súdmi, nemravnými inzerátmi, úvodnými článkami a fejtónmi. Lakomosť, chamtivosť a požívačnosť - všetko je tým poznačené - kultúra, umenie, literatúra,... a výsledok? A ako len ďaleko je v 19. storočí alebo od zeme?“, narieka autor.

Spása je jedine v Bohu

Možno nám príde na myseľ Jeremiášov plač, v ktorom prorok plače nad stavom Izraelského národa. Tak ako on aj P. Bonaventura J. Wilhelm zdôrazňuje jediné východisko a to záchranu v Bohu. Pretože kým Všemohúci nebude vládnúť v spoločnosti, je zbytočná akákoľvek náprava a poriadok. Pripomína, že náboženskú jednotu postupne zničili panteizmus, materializmus, deizmus, ateizmus, indiferentizmus, nihilizmus a satanizmus a kde nie je jednota v Bohu, tam nie je jednota vôbec. V takejto situácii je veľmi ťažká práca božej milosti, dodáva a kladie otázku: „Čo robiť? Je len jedna cesta, vrátiť sa k Ježišovmu učeniu - najmä k evanjeliám o bohatstve a chudobe. Toto učenie všetkým vrstvám odovzdával a celým svojím životom žil náš milovaný otec sv. František.“ A svätec veľmi dbal na to, aby predovšetkým vlastným príkladom a vo svetle Svätého Ducha pripomínal nevyhnutnosť odriekania a sebazapierania. A toto ohlasovali a snažili sa dokonale žiť všetky tri rády. Pretože najviac rozšírený svetský františkánsky rád žil vo svete, bol hlavným ohlasovateľom a rozširovateľom zásad sv. Františka.

Viac ako zbožné bratstvo

Autor pokladá duchovných synov a dcéry žijúcich vo svete za tých, ktorí majú byť „výbornými riešiteľmi“ sociálnej otázky tej doby. Pretože tretí rád nie je iba zbožným bratstvom, ktoré odrieka iba predpísané modlitby a po stretnutí si ide každý vlastnou cestou. Tento rád musí byť čínorodý, skutkami a slovom má potvrdzovať svoje povolanie a sľuby. To pripomínal v spomínanom liste i veľký priaznivec tretieho rádu pápež Lev XIII. Okrem toho, pokračuje, aj tento rád má regulu, zloženú z najdôležitejších evanjeliových rád, ktoré, keď sú dôsledne zachovávané, oslobodzujú srdcia od závislosti k pomíňajúcim sa veciam sveta a robia človeka schopného obetovať sa v službe druhým. Čo v skutočnosti znamená byť pravým duchovným synom a dcérou sv. Františka: „V prvom rade vrátiť sa k jednoduchej kresťanskej mravnosti, čo inými slovami znamená: vo všetkom sa obmedzovať, vo svojich denných potrebách, v stave v ktorom žijeme a to v prospech blížneho. Úlohou pravých detí a ctiteľov sv. Františka je priviesť takýchto kresťanov na dobrú cestu. Svojím príkladom v rodinách, práci, kdekoľvek sú, šíriť ducha, že ak sa zdržia zbytočných pôžitkov, prepychu v domácnosti i v oblečení, ostane im viac pre pomoc núdznym a chudobným.“ A toto, ako správne pokladá, pre kresťanov aj františkánov, za najťažšiu vec.

Denne krok za krokom k sústavnej práci na sebe

Ako dôjsť ku takémuto cieľu, ktorý je samou podstatou františkánstva, ale i kresťanstva vôbec? Spisovateľ vidí cestu v tom, aby sme sa denne cvičili v seba-

zapieraní, v miernosti a vlúdnosti i v radostnej pokore voči druhým a sústavnými modlitbami prosili o Božiu pomoc, až potom budeme pripravení svedčiť skutkami lásky. Až potom môžeme svojím príkladom a radostným životom poukázať na to, že šťastie nenájdeme v neustálom uspokojovaní nových potrieb, v bohatstve a v požívačnosti, alebo užívaní si bez miery všetkého, čo život ponúka. Skúsenosť sama učí, že to, čo človeka robí nešťastným, sú práve žiadostivosti, ktoré prichádzajú cez naše oči, vytrvalo striehnu v srdciach na svoju príležitosť, a ktoré nikdy nedokážeme uspokojiť. Toto ohlasovanie pravého šťastia v Bohu, píše autor, je vlastne kázaním kríža a rovnako ako v dobách Pána Ježiša je bláznovstvom svetu v 19., 20. - aj v našom 21.storočí. A všetci sa mýlia, lebo je to práve kríž, ktorý zachránil svet.

Chudoba, cesta k slobode Božích detí

V kapitole o sv. Františkovi a sociálnej otázke, ktorej nadčasový obsah apeluje aj na nás, dnešné Františkove deti a predovšetkým na najviac rozšírený rád terciárov, aby sme naplno žili svoje povolanie a regulu. Aby sme s pomocou Matky Božej a sv. Františka vybojovali všetky osobné boje s nezriadenými túžbami a získali pravú pokoru, chudobu a lásku k blížnemu. A či je to v dnešnej dobe, ktorá robí maximum, aby vymazala Boha z mapy sveta, vôbec možné? „Áno,“ odpovedá v liste aj nám pápež Lev XIII. „ale iba pod jednou podmienkou, keď terciári budú pravými nasledovníkmi cností sv. Františka, predovšetkým však, ak si celkom osvoja lásku k blížnemu a odlúčia sa od všetkého pozemského.“

František veľmi miloval chudobu, ktorú nazval svojou paňou. A dobre poznal existenčné útrapy a dôsledky krajnej núdze i ako je ťažké slúžiť tejto Panej. Chudoba je zároveň, ako dosvedčuje náš milovaný otec a zástupy svätých, spoľahlivou cestou k skutočnej vnútornej slobode človeka. Prečo? Pretože umožňuje vzdať sa nepodstatného, nadbytočného, získať trvalú slobodu od závislostí na čomkoľvek. A vyprázdniť si srdce od všetkého, aby ho Boh, ako sľúbil, neustále naplňal svojím Svätým Duchom a viedol. Ponúka nám všetkým zažiť úžasnú skúsenosť ako sa Otec nebeský vždy o všetko potrebné postará, skúsenosť žiť iba prítomnú chvíľu, bez strachu o zajtrajšok a cítiť Jeho všetko objímajúcu lásku k celému stvorenstvu a ponorený v Láске sústavne prežívať ľahkosť kríža. A čo môže byť viac?

Podľa knihy P. Bonaventuru J. Wilhelma „Svätý František, zakladateľ tří rádů“
 pripravila sr. Mária Marcela, OFS

BLAHOSLAVENÁ ARMIDA BARELLI (1882 - 1952)

“ŽIVOT PRENIKNUTÝ POČÚVANÍM A PRIJÍMANÍM EVANJELIA”

Týmito slovami predstavuje Svätý Otec František novú blahoslavenú laičku, členku Tretieho rádu svätého Františka. Jej postavenie v Cirkvi sa v minulosti považovalo za menej hodnotné, takmer v protiklade k ceste, ktorou kráčali kňazi a rehoľníci. Zsvätená laička Armida Barelli však svojím životom tento predsudok prekonala. Svoju sekularitu nevnímala ako z núdze cnosť, ale urobila si z nej charakteristickú črtu svojej spirituality, ktorá sa stala pre ňu prostriedkom, ako žiť svätosť vo svete. Predvídajúc všeobecné volanie k svätosti, urobila radikálnu voľbu. Voľbu viery v modernosti života dvadsiateho storočia, prepojenú hlbokým vzťahom s Cirkvou a radikálnou angažovanosťou v nej.

Armida Barelli sa narodila 1. decembra 1882 v Miláne. Otec Napoleone Barelli podnikal v oblasti výtvarného umenia a vlastnil obchod so starožitnými umeleckými predmetmi. Spolu s manželkou Savinou Canviani vychovali šesť detí. Ida, ako ju v rodine volali, mala dvoch bratov - Gina a Fausta a tri sestry - Gemmu, Mary a Vittoriu. Od rodičov nedostala výchovu k viere, ale atmosféra v rodine dýchala hlbokými hodnotami, od lásky k vlasti až k poctivosti a pracovitému životu. Rodina dbala okrem vycibreného vkusu aj na vynikajúce vzdelanie. Preto Armida vo veku dvanástich rokov odišla študovať na švajčiarsku internátnu školu v Menzinge, ktorú viedli sestry Svätého križa. Tu spoznala Boha a zoznámila sa s františkánskou spiritualitou. Vďaka stretnutiam s inými ženami, ktoré formovali jej bujarú osobnosť, sa postupne otvárala hlbokej a presvedčenej viere. Po čase z nej vyrástla krásna, elegantná, ale aj inteligentná a veľmi živá mladá dáma. Ponuky na sobáš sa začali hrnúť, ale Armida vnímala, že jej cesta je iná.

Rozhodne sa však nechcela stať mníškou. Počas obdobia rozlišovania, k čomu ju Pán povoláva, sa angažovala v sociálnej oblasti a v starostlivosti najmä o siroty a väzňov. Nakoniec dospela k presvedčeniu, že si ju Boh povoláva, aby žila naplno vo svete v laickom stave.

Stretnutie s Augustinom Gemellim

V roku 1910 spoznala pátra Augustina Gemelliho, u ktorého hľadala radu pre svojich dvoch bratov vzdialených od Boha. Tento františkánsky kňaz, lekár a profesor psychológie, u Armidy rozpoznal inteligentného a slobodného ducha, ochotu k službe a zároveň vynikajúce organizačné vlastnosti. Z tohto stretnutia sa postupne vyformovalo priateľstvo založené na vzájomnom zdieľaní a úcte. Aj keď Armidino miesto bolo inde, bola s ním duchovne prepojená po celý život. V tom istom roku vstúpila do Tretieho rádu svätého Františka a prijala meno Elisabetta. Neskôr vo veku tridsaťjeden rokov objavila konečne svoje povolanie. V predvečer sviatku Najsvätejšieho

rodina Barelliovcov

Srdca Ježišovho roku 1913 sa v milánskej katedrále naplno zasvätila Pánovi sľubmi, zostávajúc vo svete. Dávno pred Druhým vatikánskym koncilom objavila, že pre nasledovanie Krista nie je potrebné utekať zo sveta, ale že každý kresťan je povolaný na svoju vlastnú misiu. Po boku pátra Gemelliho začala horlivú a apoštolskú činnosť. Počas Prvej svetovej vojny bola Armida tajomníčkou Výboru pre zasvätenie vojakov Nasvätejšiemu Srdcu, ktorému bola veľmi oddaná. Neskôr sa stala predsedníčkou pre sociálnu činnosť milánskeho výboru katolíckych žien a správkyňou nového vydavateľstva "Vita e Pensiero".

"Staršia sestra" Ženskej mládeže Katolíckej akcie

V roku 1918 dostala od milánskeho arcibiskupa kardinála Andreu Carla Ferrariho úlohu rozšíriť združenie Ženskej mládeže Katolíckej akcie. Termín "katolícka akcia" prvýkrát použil pápež Lev XIII. v roku 1895. Toto hnutie sa rozvíjalo najmä začiatkom 20. storočia pod vplyvom pápeža Pia XI. a malo pomáhať Cirkvi v pastoračnom úsilí a obraňovať kresťanské hodnoty v meniacich sa spoločenských podmienkach. 28. septembra 1918 pápež Benedikt XV. vymenoval Armidu za národnú prezidentku tejto organizácie a svoju službu vykonávala takmer nepretržite až do roku 1946. Armida to spočiatku nechcela prijať, lebo uvažovala, že pôjde na zahraničné misie, ale pápež Benedikt XV. jej povedal: "Vaša misia je Taliansko." Následne precestovala takmer celý poloostrov, aby založila skupiny pre mladé ženy v talianskych diecézach. Slovanmi súčasného pápeža Františka: "Armida Barelli prispela k duchovnému ukotveniu mnohých mladých žien a k ich eman-

cipácii. Na tomto základe sa v povojnovom Taliansku formovala vedomá účasť žien na spoločenskom a politickom živote, ktorá rozhodujúcim spôsobom ovplyvnila budovanie demokracie v tejto krajine."

Sekulárny inštitút misionárov Kristovho Kráľovstva

19. novembra 1919 založila Armida v spolupráci s pátrom Gemellim spoločenstvo zasvätených laičiek vo svete pod názvom Sekulárny inštitút misionárov Kristovho Kráľovstva. Tieto ženy svedčili svojím životom o možnosti žiť evanjelium v svetskom stave nasledovaním Ježiša v poslušnosti, chudobe a čistote. V duchu svätého Františka sa zasvätili Bohu pre misiu vo svete v kostolíku San Damiano v Assisi. Túto udalosť dodnes pripomína pamätná tabuľa umiestnená v chóre svätej Kláry. Išlo o novú formu zasväteného života, ktorá sa však len veľmi ťažko dostávala do Kódexu kánonického práva. Oficiálne bola Cirkvou uznaná až v roku 1946 apoštolskou konštitúciou Provida Mater Ecclesia, vydanou pápežom Piom XII.

Katolícka univerzita Najsvätejšieho Srdca

Armida veľmi podporovala pátra Gemelliho v projekte založenia Katolíckej univerzity. V tomto čase jej vznik predstavoval malý zázrak. Vďaka členkám Mládeže žien sa jej podarilo zhromaždiť rozsiahle finančné prostriedky a Univerzita bola založená 7. decembra 1921. Taktiež na Armidinu žiadosť pápež Pius XI. apoštolským listom ustanovil oficiálny sviatok Univerzity, kedy sa koná finančná zbierka na podporu jej činnosti. Trvala na tom, aby Univerzita bola zasvätená Najsvätejšiemu Srdcu, uznávajúc, že bez neho by sa nič neudialo.

Misia srdcom v Číne

Armidu stále neopúšťala túžba po misiách. Lákali ju krajiny, do ktorých evanjelium len ťažko prenikalo, najmä Čína. Vďaka nevyspytateľným Božím plánom sa jej sen nakoniec podarilo uskutočniť, hoci v inej forme, ako si pôvodne predstavovala. V roku 1920 sa zrodilo spojenie s misiami v Číne a materiálna pomoc pri založení Inštitútu čínskych sestier Benedikta XV.

Láska k liturgii a formácia

Boží ľud nebol vyškolený v liturgickej modlitbe. Eucharistické slávenie bolo v tej dobe ešte v latinčine a Božie slovo veriaci väčšinou nečítali. Armida vníma, že pre pevnú kresťanskú formáciu je potrebné piť z prameňa. Opäť v spolupráci s pátrom Gemellim založili dielo Opera della Regalità, ktorej cieľom bolo šíriť texty svätej omše v taliančine, pripravovať laikov na jej slávenie, či viesť duchovné cvičenia. Na túto tému bolo vydaných aj mnoho kníh vo vydavateľstve, ktoré založila.

Integrálny františkanizmus Armidy Barelli

Armida Barelli umiestnila postavu svätého Františka do centra svojej skúsenosti s apoštolátom. Popri svojej angažovanosti, projektoch a dielach bola predovšetkým ženou modlitby. Túžba po intímnom dialógu s Bohom ju sprevádzala od začiatku. Ako sa sama vyjadrila: "Modlitba sa premieňa na vôľu, vôľa na prácu, práca na modlitbu a skutok." Armida Barelli žila inkarnovanú spiritualitu, ktorá robí z celého života modlitbu premieňajúcu činnosť vo svete na rast Kristovho kráľovstva. Tu bola blahosladená autentickou učenickou svätého Františka, pretože svojím laickým vnímaním modlitby a činnosti predbehla svoju dobu. Jej laická spiritualita, ktorá nemá presne stanovený rozvrh dňa určujúci čas modlitby, ale napriek tomu neúnavne hľadá dôverné chvíle s Pánom, spiritualita, ktorá sa neoddeľuje od sveta, ale číta znamenia čias a počúva Pánov hlas, predstavuje hlbokú túžbu jej duše. Po Františkovom vzore sa snažila budovať svoje vzťahy

Armida Barelli v roku 1921 so spoluzakladateľmi katolíckej univerzity. Lekár a psychológ páter Agostino Gemelli OFM, tretí sprava).

na univerzálnom bratstve. Vytvárala pevné puto s mladými ženami a samú seba nazývala ich "staršou sestrou". Jej odzbrojujúca jednoduchosť, extrémna úprimnosť a dôvera spôsobovala, že vždy dokázala vo svojich spolupracovníkoch objaviť to najlepšie. V poslednej etape života sa František stal jej učiteľom v tom, ako prežívať bolesť a milovať sestru - telesnú smrť.

Sestra - telesná smrť

V roku 1949 začalo pre Armidu obdobie fyzickej bolesti. Jej telo zachvátila bulbárna paralýza, nevyliciteľná a progresívna choroba. Obetovala svoje utrpenie a zintenzívnila svoju činnosť, ako len mohla, najmä ohľadne Katolíckej univerzity. V dôsledku choroby jej postupne ochrnula pravá ruka a začiatkom roku 1952 prišla o hlas. V tomto období napísala: "Prijmám smrť, čokoľvek Pán chce, v plnom súlade s Božou vôľou, ako posledný a najvyšší dôkaz lásky k Najsvätejšiemu Srdcu, ktorému som v živote dôverovala a chcem dôverovať v smrti a nakoniec sa modlím

za to, čo bolo v mojom živote neustálym snom: príchod Kristovho Kráľovstva na zem."

Armida zomrela v Marzio v rodinnej vile, kde sa uchýlila. Stalo sa tak 15. augusta 1952, na sviatok Nanebovzatia Panny Márie. Tento rok sme si pripomenuli jej sedemdesiate výročie narodenia pre nebo. Krátko pred jej smrťou prišiel aj otec Gemelli, aby sa rozlúčil so svojou duchovnou dcérou. Pochovaná bola 17. augusta na malom cintoríne v Marzio, ale neskôr v roku 1953 bolo jej telo prenesené do krypty hlavnej kaplnky Katolíckej univerzity v Miláne.

Blahorečenie

Dekrétom pápeža Benedikta XVI. bola 1. júna 2007 vyhlásená za ctihodnú. Proces jej blahorečenia začal na podnet zázračného uzdravenia ženy, ktorá sa v roku 1989 počas jazdy na bicykli čelne zrazila s kamiónom. Jej neter sa začala modliť a žiadala o príhovor Armidu, používajúc obrázok s jej relikviami. Prosila

o modlitbu aj iných ľudí a bol zorganizovaný deň modlitieb v krypte pri jej hrobe. Po viac ako mesiaci bola žena prepustená z nemocnice a došlo u nej k takmer úplnému zotaveniu kognitívneho a motorického stavu. 5. decembra 2019 bolo potvrdené spojenie medzi zázračným uzdravením ženy a príhovorom Armidy. Vyhlásenie o zázraku schválil pápež František 20. februára 2021, čím sa otvorila cesta k jej blahorečeniu.

Blahorečenie Armidy Barelli sa sláвило 30. apríla 2022 v katedrále Santa Maria Nascente v Miláne. Omši predsedal kardinál Marcello Semeraro, prefekt Kongregácie pre kauzy svätých, ako delegát Svätého Otca. Jej liturgická spomienka bola stanovená na 19. november, dátum jej zasvätenia a vstupu medzi Misionárky Kristovho Kráľovstva.

Je veľmi zaujímavé, že Armidino blahorečenie sa udialo v období prebiehajúcej prvej fázy Synody. V tomto období, kedy všetci pokrstení v Katolíckej cirkvi

hľadajú odpoveď na otázku ako sa dnes uskutočňuje spoločné kráčanie pri ohlasovaní evanjelia a aké kroky nás Duch Svätý pozýva urobiť, je odkaz novej blahoslavenej až prekvapujúco aktuálny. Armida sa cítila byť plnohodnotnou súčasťou spoločenstva Cirkvi, časťou jej mystického tela, uvedomujúc si svoju spoluzodpovednosť za misiu, ktorá u nej viedla k aktívnemu apoštolátu na tom mieste, na ktorom sa práve nachádzala.

Ako o nej povedal pápež František: "Život Armidy je príkladom Božej lásky k ľudstvu. Lásky, ktorá sa stáva vášňou pre ženy a mužov dnešnej doby, aby mohli zakúsiť Cirkev ako prívetivú, angažovanú a radostnú spoločnosť."

Z rôznych zdrojov pripravila Anežka Martina Zonnenscheinová

<https://www.armidabarelli.net>

<https://www.vaticannews.va/en/pope/news/2022-03/ven-armida-barelli-witness-of-the-synthesis-of-word-and-life.html>

<https://ofm.org/blog/minister-general-blessed-armida-barelli-the-forerunner-of-the-most-contemporary->

[times/http://www.santiebeati.it/dettaglio/91976](https://www.santiebeati.it/dettaglio/91976)

HĽADAL A OČAKÁVAL SOM IBA LÁSKU

A KRISTUS VSTÚPIL DO MÔJHO ŽIVOTA

Ak by ste pred viac ako dvadsiatimi rokmi povedali Petrovi Hlavinovi, že raz bude rehoľník, františkán a kňaz, možno by vás vysmial, prinajlepšom by vás mohol pokladať za blázna. Jeho skutočnému obráteniu predchádzal neviazaný život, veľa zábavy, spoločnosť a spôsob života, o ktorom sa nedalo povedať, že bol v mladom veku príkladný. Napriek tomu si ho Pán, nehľadiac na ľudskú mienku, vybral za svojho milovaného syna a Františkovho vrúcneho nasledovníka. Dnes, brat Augustín Hlavina slúži vo Františkánskom kláštore v Hlohovci ako gvardián a je mu zverené aj miestne bratstvo terciárov. Jeho príbeh je veľmi silný a výnimočný, napísaný s úprimnosťou k akej by sa odhodlal málokto. Prinášame ho v častiach, tak, ako ho vyrozprával.

Curriculum vitae

Narodil sa 15. septembra 1968 v Modre. V roku 1969 sa rodina presťahovala do Košíc, kde spolu s dvomi súrodencami prežil veľkú časť svojho života. Vyrastal v neveriacej rodine, základnú školu vychodil v Košiciach a Stredné odborné učilište ukončil maturitou v Trnave v r. 2002. Už dva roky predtým, 15. augusta, nastúpil do noviciátu v Trnave a hneď potom začal aj štúdium na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity, odbor Katolícka teológia. Večné sľuby zložil 25. septembra 2004 v Prešove a vysvätený za kňaza bol 28. júna 2008 vo františkánskom kostole sv. Jozefa v Prešove.

Z tmy do svetla

Spočiatku som žil divokým životom, v ktorom mali prvé miesto kamaráti, partia, alkohol a iné súvislosti, s ktorými sa nemôžem chváliť... Keďže som vieru nedostal v rodine, vzťah k nej, vďaka Bohu, prišiel až v neskoršom veku. Rád som hrával futbal, chodil na koncerty, do hôr a vzory som si hľadal skôr v tejto oblasti, kým sa pre mňa skutočným vzorom stal Ježiš. Potom mi Pán poslal ľudí, ktorí boli veriaci. Bolo to prvýkrát v mojom živote, čo som zažil niečo, čo sa dotýkalo Boha, Ježiša, Cirkvi, čo súviselo s kresťanstvom, vzťahmi a duchovnom vôbec. Spočiatku som mnohým veciam nerozumel, ale postupne mi Pán začal *"otvárať oči"*. Neskôr, celkom spontánne prišla chvíľa, keď som vkročil do chrámu. Bolo v ňom veľa symboliky, ktorej som nerozumel, ako napríklad znak pokoja. Stalo sa však niečo, na čo sa nedá nikdy zabudnúť. Keď som počul evanjelium, zalialo ma svetlo, dotklo sa môjho srdca a celkom ma zasiahlo! Postupne som chodieval na svätú omšu len akoby tak *"inkognito"*... Tu som prežíval Boží dotyk, vzťah k nemu a postupné zaľúbenie v ňom. Raz sa mi dostala do rúk kniha Vyznania od sv. Augustína, ktorého reholné meno nosím, a veľmi na mňa zapôsobila. Predovšetkým vety: *"Nebol hriech, ktorý by som neokúsil..."*, *"Miluj a rob čo chceš..."*, *"Pre seba si nás stvoril a nespokojné je naše srdce, kým nespočinie v tebe..."*, a mnohé iné, ktoré vo mne hlboko rezonovali. Mal som pred sebou ešte dlhú cestu, ale Kristus ma vždy na nej sprevádzal, ako Boh patriarchu Jakuba, ktorý „tiež“ chodil s Bohom.

Dvojaký život

Postupne sa so mnou diali veľké veci, veľké zmeny, aj v oblasti ľudských vzťahov, správania sa u nás v rodine, nazerania na život, na hodnoty... V tom čase som pracoval v železiarňach v Košiciach (dnes U. S. Steel) a po práci som chodil do chrámu svätej Alžbety, kde som sedával vzadu v lavici a modlil sa spolu s ostatnými ruženc. Začal som chodiť s Bohom. Kamaráti a kamarátky z krčmy sa ma pýtali kde chodievam, už som menej času trávil s nimi... Nejaký čas som žil akoby dvojaký život, bol v ňom aj chrám, aj partia. Vedel som však, že neskôr sa musím rozhodnúť, či zvíťazí Boh alebo predchádzajúci život - sex, drogy, rokenrol a iné podobné záľuby. Hovorí sa, že človek nemôže sedieť na dvoch stoličkách. A Boh chce človeka celého...

Začal som čítať Božie slovo, navštevovať bohoslužby, stretával som sa s veriacimi ľuďmi, modlil sa, a niečo sa so mnou začalo diať... Pochopil som, že to bola Božia milosť, zamilovanie, a v konečnom dôsledku obdobie zlomu. Začala sa diať vo mne zmena, stával som sa božím človekom..., ako aj patriarcha Jakub, keď sa stretol s Bohom *"z tváre do tváre"*, bojoval s ním, ale potom ho Boh požehnal.

Patriaci Bohu

Po určitom čase, ale aj povzbudený inými, som sa prihlásil na prípravu na krst. Bol som rozhodnutý, že budem iným človekom, že sa stanem kresťanom. V tom čase príprava na krst trvala dva roky. Boli to pre mňa úžasné chvíle, všetko som bral veľmi

poctivo - stretnutia, učivo, povinnosti. Vo farnosti pôsobili vtedy výborní kňazi, veril som im, veril som tomu čo robím, aj prečo to robím. Prežívali sme skutočné spoločenstvo, občas sme si zašli spolu aj na pivo. Potom som dostal ponuku, aby som ešte s tromi ďalšími, jedným mužom a dvoma ženami prijal na Bielu sobotu krst, birmovku a prvýkrát Eucharistiu. Bol som najprv proti tomu, lebo som chcel prípravu poctivo dokončiť po dvoch rokoch, ale nakoniec som súhlasil a všetky tri iniciačné obrady som 6. apríla 1996 prijal v priamom televíznom prenose z Katedrály sv. Alžbety v Košiciach. Odvtedy všetko dostalo rýchly spád. Začal som miništrovať, stretávať sa v spoločenstvách a žiť nový život s Bohom.

V plnom nasadení

Na začiatku obrátenia má človek akoby väčšiu milosť - je to milosť pre

prvýkrát zalúbených. Prežíval som vieru naplno, na sto percent a Pán bol so mnou a stále ma volal. Raz v noci sa prihodilo niečo, čo sa veľmi ťažko opisuje a vysvetľuje. Počul som vnútorný hlas Boha, ktorý mi dal odpoveď na moje životné otázky, na hľadanie Božej cesty: „**STAŇ SA KŇAZOM!**“ Nedá sa to vyjadriť, jasne som však vedel, že mi Boh odpovedá, že si nič nenamýšľam, všetko sa udialo, akoby mimo mňa. Ráno som vstal rozrušený, ale pevne rozhodnutý čím skôr zísť za dekanom farnosti. Tak sa aj stalo a predniesol som mu svoju žiadosť, že sa chcem stať kňazom. Povedal mi: „*Dobre, najprv si urobte maturitu a potom môžete ísť do seminára.*“ Mne sa v mladosti vôbec nechcelo učiť, cítil som však, že hneď teraz musím začať. Veril som, aj keď sa situácia komplikovala, že Boh už nájde spôsob ako mi pomôcť, čo sa aj stalo. S odstupom času môžem povedať, že cesta ku kňazstvu bola až „extrémne rýchla.“ ...

Sv. František ma vzal za ruku **Spontánnosť a sloboda**

Na moju cestu za kňazstvom najskôr vstúpil sv. František z Assisi a bratia františkáni. V Košiciach v tom čase nepôsobili, ale stretávalo sa tu raz do mesiaca bratstvo tretieho rádu, terciári, spolu s kňazom z Prešova, kde bol františkánsky kláštor. Zistil som si o tom informácie a začal som navštevovať ich stretnutia. Chodil som k nim asi rok. Do môjho života vstúpil sv. František a už viac neodišiel, až som sa nakoniec rozhodol vstúpiť do rehole bratov františkánov. Spolu s ostatnými kandidátmi sme v rôznych kláštoroch na Slovensku prežívali postulát, objavovali františkánsku spirituálnu, chodili na prednášky, zúčastňovali sa na duchovných obnovách, bratskom živote, chodili na túry do prírody, rozprávali o ekológii a podobne... Všetko som prijímal s veľkou ochotou a radosťou. Myšlienka stať sa františkánom vo mne dozrela, do noviciátu som nastúpil v deň sviatku Nanebovzatej Panny Márie, 15. augusta 1998 v trnavskom kláštore.

Na sv. Františkovi ma najviac oslovila jeho spontánnosť a sloboda. To, ako pristupoval napríklad ku chorým. Priťahovala ma aj chudoba, pokora, poslušnosť, jeho vnímanie Božieho stvorenia, ekológia a mnohé ďalšie. Túžil som ho nasledovať a začal som navštevovať chorých v nemocnici, ale robilo mi ťažkosť fungovať v tomto priestore, necítil som sa tu prirodzene. Som však Pánovi veľmi vďačný za túto skúsenosť, i františkánom, ktorí ma pomaly pripravovali na všetko nové, tak iné, ako som prežíval predtým. Moja vďaka patrí aj sestrám františkánkam, na toto obdobie nikdy nezabudnem. Hlboko ma zasiahli Františkove slová, ktoré vytryskli z jeho srdca počas noci v dome svojho prvého nasledovníka, brata Bernarda: „*Môj Boh a moje všetko.*“ ÚŽASNÉ! Okrem toho sa mojím životným krédom stalo heslo sv. Augustína, podľa ktorého som si vybral rehoľné meno: „*Miluj a rob čo chceš!*“ A rád by som aj zostal jednoduchým a prirodzeným, ako bol František.

Kríza patrí do duchovného života

Ako každý človek zažíva občasnú krízu v manželstve alebo vo vzťahoch, tak ju určite zažije aj každý človek v reholnom resp., v duchovnom stave. Božia milosť prihliada na našu prirodzenosť, preto si myslím, že by to nebolo ani normálne, keby sme väčšou, či menšou krízou alebo skúškou neprešli. Švajčiarsky lekár a psychiater Karl Gustav Jung napísal veľkú pravdu, že každá kríza je aj šanca začať odznova. Keď som nastúpil do noviciátu i do formácie, bol som najstarší. Tu už neplatila väčšia voľnosť ako v postuláte, mali sme viac štúdia, viac povinností, poslušnosti, učili sme sa spoznávať Pani Chudobu v praxi, vo františkánskej spiritualite sme išli viac do hĺbky. Noviciát, ako vieme, je prísnejší a samozrejme zažil som aj ťažšie chvíle, ale to patrí k životu. Neprestalo mi však imponovať žiť s Bohom, byť v kláštore, život s bratmi... Čo mi robilo ťažkosť, tak ako vždy, bolo učenie. Začal som však veľa čítať knihy františkánskej duchovnej aj inej literatúry, v civilnom živote som ich prečítal možno tri... Pokiaľ ide o samotnú krízu, zažil som ju počas štúdií i v kňazstve, ale nikdy som nepochyboval, že som na správnom mieste, a doteraz viem, že františkánsku rehoľu mi vybral Pán a je pre mňa najlepšia. Pokladám ju aj za najlepšiu medzi ostatnými rehoľami.

Rehoľník a kňaz

Prešiel som rôznymi kláštormi aj službami. Ani počas rokov františkánskej formácie ma neopúšťala myšlienka naplniť Pánov rozkaz „Staň sa kňazom!“ Po maturite, ktorou som završil

strednú školu, som v r. 2000 začal študovať na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity v Trnave, odbor Katolícka teológia. Počas štúdia som 25. septembra 2004 zložil večné sľuby v Prešove. Vysviacku za kňaza som mal 28. júna 2008, vo františkánskom kostole sv. Jozefa v Prešove. Moje prvé pôsobisko po nej bola Trstená na Orave. Nasledovali františkánske kláštory v Trnave, Prešove, Hlohovci, niektoré po určitom období aj opakovane. V súčasnosti pôsobím v kláštore v Hlohovci. Teraz som gvardiánom a venujem sa pastoračným, kňazským povinnostiam, najčastejšie slúžim svätú omšu, vysluhujem sviatost zmiernenia a podobne, navštevujem chorých, som duchovným asistentom miestneho františkánskeho bratstva v Hlohovci. A veľmi rád chodím medzi ľuďmi...

Moji milí bratia a sestry terciári

Prvú skúsenosť som s terciármi mal v Košiciach, keď som ešte nebol františkánom. Začal som chodiť na ich stretnutia a pomaly rozumiť ich nasledovaniu svätého Františka. Prvé terciárske bratstvo mi ako duchovnému asistentovi zverili počas pôsobenia v Trnave, potom v Hlohovci, aj v Prešove..., niektoré som viedol aj viackrát. Teraz vediem miestne bratstvo v Hlohovci. Najviac si cením na tejto službe to, že môžem slúžiť a venovať sa tým, ktorí tiež túžia nasledovať svätého Františka a jeho spiritualitu. Aj to, že sme bratia a sestry, že sme ako rodina, spoločne blízko Kristovi. Viem a verím, že ma do tejto služby povolal Boh a to je to najdôležitejšie! Necítim ju, ako príťaž, naopak, mňa

samotného táto služba obohacuje. Nepopieram, že môže byť niekedy náročné nájsť si čas. A čo pre mňa znamenajú terciári? Som jedným z nich. Na spoločnej františkánskej ceste je určite vždy dosť toho, čo treba zlepšovať.

Prekážky hľadáme v našom vnútri

Niekedy sa mi zdá, že všade vidíme svetské, tzv. vonkajšie ohrozenie, vonkajšieho nepriateľa a pritom to, čo nás skutočne ohrozuje sa deje v našom vnútri a medzi nami. Akoby sme si sami sebe ubližovali, keď cítime a prejavujeme napríklad závisť, neprajnosť, odcudzenie, nezdravú rivalitu, žiarlivosť, súdenie, lakomstvo, atď. Sme často chorí. Lebo vo vnútri cítime a konáme zlo a nevieme odpúšťať. Myslím si, že najväčšou "zbraňou a ochranou" pred akýmkoľvek ohrozením a zároveň aj príkladom nielen pre miestne bratstvo, je to, ako dobre

a jednoducho každý žije svoje povolanie. Čiže autenticnosť jednotlivého brata a sestry - i tá moja - rehoľníka a kňaza osobne.

Myšlienka na záver

Obrátenie sa k Bohu bolo v mojom živote zásadné a dalo mi všetku plnosť života. Predtým som od života neočakával zázraky. Aj keď moje obrátenie je vlastne zázrakom. V skutočnosti som hľadal a očakával iba lásku a zmysel života. A tú Lásku, ten zmysel som zažil, keď Kristus vstúpil do môjho života. Prajem všetkým, aby hľadali, kým Krista osobne nenájdu tam, kde neustále čaká na každého – vo svojom srdci.

Pokoj a dobro!

Za rozhovor ďakuje
sr. Mária Marcela

foto: archív P. Augustína Hlavinu OFM

FR

ANKETA

Svätý Otec František zvolal synodu o synodalite. Pozval všetkých pokrstených katolíkov, aby sa vyjadrili k ceste, ktorou spoločne kráčajú ako Boží ľud. Synodálny proces ponúka príležitosť na prebudenie, obnovu a rozvoj Cirkvi ako živého spoločenstva.

V auguste 2022 bola ukončená prvá fáza synody, ktorá prebiehala v spoločenstvách veriacich na diecéznej úrovni. Uskutočňovala sa vo farnostiach, ale aj v našich františkánskych rehoľných a laických komunitách.

Františkánske hnutie vzniklo ako odpoveď na Kristovu výzvu: „František, choď a oprav môj dom!“ Tieto slová by mali znieť aj dnes v ušiach všetkých nasledovníkov sv. Františka, pretože sme rovnako ako on pozvaní obnoviť Cirkev. Aktívna účasť na synode je jednou z možností, ako môžeme na túto Ježišovu výzvu v súčasnosti odpovedať.

Respondentom ankety sme položili nasledujúcu otázku:

Aká je tvoja osobná skúsenosť s prebiehajúcou synodou?

Andrea Lištiaková OFS

Po ohlásení zámeru Svätého Otca Františka uskutočniť v celej Cirkvi Synodu o synodalite a pozvaní, ktoré som s manželom dostala od jednej kňazskej gréckokatolíckej rodiny, aby sme sa ako laická rodina aktívne zúčastnili prebiehajúcej synody, sme toto pozvanie prijali. Boli sme zaradení do synodálneho tímu pre rodiny. V tomto tíme sme sa pravidelne stretávali a absolvovali duchovno-tematický program s diskusiami, modlitbami a biblickými zamysleniami a zvolávaním Svätého Ducha, aby On sám viedol naše kroky. Do synody ako takej boli zapojení kňazi, zasvätené osoby, spoločenstvá a hnutia, manželky gréckokatolíckych kňazov, mládež, spoločensky angažovaní, Rómovia, homosexuálne citiaci a v neposlednom rade rodiny, ktoré sme prezentovali.

Synoda pozostávala z konzultačnej fázy, ktorá vytvorila vzácny priestor pre

vzájomné počúvanie. Počúvanie iných je prejav pokory, a to predovšetkým klerikom nejde ľahko. Mnohí laici konštatovali: „Doteraz nám zhora len sypali na hlavu, čo máme robiť. Teraz nás niekto aj počúval.“

V tíme sme po niekoľkých rozhovoroch, návrhoch a diskusiách vytvorili dotazník, ktorí sa dal vyplňať aj elektronicky a bol ľahko šíriteľným prostriedkom komunikácie s tými veriacimi vo farnostiach, ktorí mali tendenciu ostať v anonymite, no na druhej strane, chceli svoj názor a postoj ako rodina voči Cirkvi vyjadriť.

Samozrejme počúvanie neostalo len pri dotazníkovej forme. Duch Svätý zariadil, že mnohé rodiny sa otvorili a dovolili nám vstúpiť do ich rodinného života v spoločenstve Cirkvi, nehovoriac len o pozitívnych prínosoch Cirkvi pre ich rodiny, ale aj o ich túžbach, problémoch, zraneniach, o navrhovaných zmenách, samozrejme hovorili aj o kritike Cirkvi. Rozhovory prebiehali s aktívnymi, tradičnými aj pasívnymi veriacimi rodinami, aj s rodinami, ktoré sú, alebo sa cítia byť na okraji spoločenstva Cirkvi.

Tieto rozhovory neboli veľkým prínosom len pre samotnú synodu, pre vytvorenie jej záverov, ale veľmi obohatili aj mňa osobne.

Ak by sme mali zhrnúť závery konzultačnej fázy Synody o synodalite za rodiny vrámcami Košickej eparchie jednou vetou, tak takto: Cirkev potrebuje svätých kňazov, a preto potrebuje sväté rodiny.

Oslovené rodiny sa zhodli na mnohých témach, ktoré sa vďaka synode spísali do záverečnej syntézy, ktorú eparchia odovzdala na rokovanie KBS. Poukázalo sa napríklad na to, že ľudia si veľmi všímajú ako korešponduje to, čo kňazi hovoria, s tým, čo žijú. Negatívna skúsenosť s kňazom ostáva v myšliach ľudí oveľa dlhšie ako pozitívna, preto sa od kňazov vyžaduje veľmi citlivý prístup k veriacim i hľadajúcim.

V Cirkvi by sme mali byť úprimní, otvorení pre iných, nie tí „dokonalí“. Vo farnostiach veriaci nechcú byť iba zdrojom finančnej a fyzickej pomoci, majú záujem podieľať sa aj na im prislúchajúcej evanjelizácii a potrebujú cítiť dôveru, ktorá sa buduje vytváraním vzťahov. Mnohí laici sú pripravení poslúžiť napr. pri organizovaní pútí, a pod., ale očakávajú pozvanie od kňaza a jeho podporu. Mnohé ďalšie otázky sú sformulované v záverečnej syntéze: <https://www.synoda.grkatke.sk/o-synode/záverečná-syntéza>.

Zo synody povstali mnohé návrhy a odporúčania. Počas rozhovorov niektorí otcovia biskupi vyjadrili odhodlanie a snahu pretaviť získané poznatky do praxe v konkrétnych diecézach. Veríme, že závery synody budú našimi biskupmi ďalej postúpené Svätému Otcovi Františkovi a budú pre neho zaujímavým čítaním a do Cirkvi prinesú nové prebudenie a novú evanjelizáciu.

Martina Zonnenscheinová OFS

Moja skúsenosť so synodou.

Na začiatku roku 2022 sme sa ako spoločenstvo zamýšľali nad tým, ako oživiť našu formáciu, aby nebola len teoretickým stretnutím, ale aj vyjadrením našej aktívnej prítomnosti vo svete.

Padol jeden návrh, zapojiť sa do prvej fázy synodálneho procesu, ku ktorému nás pozývali naši otcovia biskupi. Spočiatku sme mali trochu obavy, či to nebude nad naše sily, ale náš duchovný asistent nás naopak povzbudzoval neodkladať tieto témy, ale začať uvažovať nad otázkami synody na úrovni bratstva, ale aj celej Cirkvi. Naše synodálne stretnutia boli tvorené iba členmi nášho bratstva, čo bolo na jednej strane trochu obmedzujúce, lebo sme neboli konfrontovaní s pohľadom členov iných spoločenstiev, ale na druhej strane bolo vynikajúce, že sme sa zameriavali na synodálny proces predovšetkým cez prežívanie nášho povolania v OFS. Nakoniec sme so synodou strávili plné štyri mesiace. V závere väčšina bratov a sestier uznala, že nás to ako spoločenstvo veľmi stmelilo.

Stretnutia sme mali rozdelené podľa tém, ktoré boli vopred dané. Samozrejme, že veľkou výzvou bolo pre nás neskĺznuť do fráz a klišé, alebo len ku zovšeobecňovaniu, ako by to malo byť. V odvahe hľadať pravdu o nás samých, nám veľmi pomáhali pripravené materiály, ktoré hovorili o postojoch, aké majú mať účastníci synody a o nástrahách, ktorým sa bolo potrebné vyhnúť. Základným postojom, ktorý sme sa snažili pestovať, bolo, že nechceme ísť do diskusií a presviedčania druhých o svojom názore, ale že chceme počúvať, čo nám hovorí Duch Svätý cez daného brata a sestru. To vyjadrovala aj modlitba v úvode každého stretnutia.

Na začiatku bolo veľkou výzvou naučiť sa počúvať jeden druhého a pre niektorých aj poznanie, že na ich vyslovenom názore naozaj záleží. Témy, ktoré najviac rezonovali v našom zdieľaní, boli: kto sú naši druhovia na ceste a komu dlží naša Cirkev počúvanie. Pri otázke ľudí na okraji Cirkvi to bola predovšetkým skupina rozvedených a tiež mladých ľudí, ktorí hľadajú nanovo svoje miesto v Cirkvi. Pýtali sme sa, ako ľuďom, ktorí sa ocitli mimo možnosti

prístupovať k Eucharistii, dať zakúsiť, že sú stále súčasťou Kristovho tela. Veľmi sme vnímali rozdelenie Cirkvi v otázke vernosti pápežovi a chápaní jeho authority, následne aj authority biskupov. Oblasť, ktorá vyvolávala najviac otázok, bola spoluzodpovednosť za misiu. V chápaní tejto otázky na úrovni nášho bratstva sa vytvorili dve skupiny (dva názory). Jedna skupina zastávala názor, že naša misia, alebo môžeme to nazvať aj služba, je na úrovni jednotlivca, každý na svojom mieste - v rodine, v práci atď. Druhá skupina síce čiastočne súhlasila s týmto chápaním, ale zároveň vyjadrovala túžbu hľadať, k akej spoločnej službe (misioni) nás Duch Svätý pozyva.

Ako najväčšie výzvy do budúcnosti pre OFS chápeme:

1. Otvorenosť k zmenám. Nezastávať názor, že niečo bude takto, lebo sa to tak robilo vždy. Hľadať Františkovu charizmu pre OFS v dnešnej dobe.
2. Byť bratom - vyjadriť radosť zo vzťahu s druhým človekom, dovnútra nášho spoločenstva, ale aj navonok, smerom k iným spoločenstvám, alebo ľuďom mimo Cirkvi. Veľa našich členov má skúsenosť, že ich najbližší sa nehlásia k viere.
3. Vernosť pápežovi a Cirkvi. Po vzore svätého Františka pestovať poslušnosť, ktorá je založená na láske.
4. Bratia a sestry vyjadrili potrebu prehlbovania formácie v OFS.
5. Nebyť zbožným spolkom, ale formovať sa k službe. Našou misiou nie sú veľké akcie, ale malá, nenápadná služba. Zhodli sme sa, že snaha vyjsť von zo svojho spoločenstva, aj prostredníctvom malej aktivity, prináša záujem o OFS od ľudí, ktorí ho dosiaľ nepoznali.

Ľubica Zajacová OFS

Synodu o synodalite prijímam so záujmom. V tomto bez výhrady nasledujem nášho pápeža, svätého otca Františka. Lebo aj on si vybral osobnosť sv. Františka z Assisi za svoj duchovný vzor. V ukončenej prvej fáze na úrovni diecéz, sa osobne zapájame cez farskú modlitbu posvätného ruženca na úmysel a prosbu o bohaté ovocie, ktoré má synoda priniesť pre všetko stvorenstvo. V súčasnosti píšem záverečnú prácu v kurze františkánskej spirituality, ktorá končí na jeseň. Vybrala som si práve tému prieniku charizmy nášho serafínskeho otca a jeho poslanstvo na obnovu Cirkvi.

Hana Brigita Reichsfeld OFS, Česko

Když byl vyhlášen synodální proces, byla jsem spíše skeptická a nemyslela jsem si, že by mohl přinést viditelnou změnu. Nabídla jsem sdílení své životní zkušenosti, bude-li kdo mít zájem, pozorovala jsem a stála jakoby opodál.

Společnou cestu si nosím léta v srdci, jen jsem nepoužívala termín synodalita. Když se podívám zpět, skutečně nové věci se začaly dít v mém životě počínaje mým autentickým obrácením. Tehdy jsem osobně zakusila Boží lásku. Od té chvíle mi v srdci zní chvála, mohu se vracet k onomu Setkání a čerpat z něj. Bůh mi dává sílu sloužit, organizovat duchovní setkání, dává mi čas odpočinku, pobytu v tichu poustevny. S vědomím, že On je dárce, se mohu ve svobodě dělit o důvod své životní radosti v každém prostření, všude, kam přijdu. Myslím si, že klíčem k naplňování myšlenek synodality je autentický dotek Boží lásky, poznání Ježíše osobně. Potom jsme schopni prožívat, že všichni jsme milované Boží děti. Na Boží lásku pak přirozeně reagujeme tím, že ji toužíme dávat dál.

Vzpomínám si, že asi před deseti lety, když jsem začínala službu v národní radě řádu, jsem toužila zorganizovat nepřetržitý modlitební řetěz z řad terciářů v naší zemi. Neuskutečnilo se to. Až v době pandemie, v čase zpomalení, dal Bůh, aby vyrostlo národní modlitební společenství Ruah, jež má základnu na poutním místě Svatý Antonínek. Naši terciáři z různých bratrských společenství napříč republikou se z míst, kde žijí, spojují v modlitbách s dalšími přímluvci z různých křesťanských společenství a modlí se na úmysly, které vkládají lidé do džbánu v kapli sv. Antonína nebo posílají své prosby prostřednictvím františkánského webu.

U nás v kraji Svatého Antonína jsem po svém obrácení byla plná nadšení založit evangelizační školu. Nestalo se tak. Před několika málo lety mě Bůh zavedl mezi motorkáře a letos v květnu se uskutečnil třetí ročník motorkářské pouti na Svatém Antonínku. Po tři roky tam přijelo na pět až sedm set motorek a další přihlížející. Říkám si, zda by tolik lidí přijelo do evangelizační školy...

Můj život s Bohem se stal dobrodružstvím, které pokračuje dál. Někdy je plný

slunce a útechy, většina času je námaha a sebezápor. Neměla bych. Uplynulou neděli zněl v chrámech Žalm 117. Je to nejkratší žalm, v hebrejském originále má pouhých sedmáct slov. Je pozoruhodný nejen svojí krátkostí, ale tím, že nás všechny vyzývá ke chvále. V hebrejštině je tam pro nás známé slovo: „Halelu...“, chvalte... Svatému Františkovi byla chvála vlastní. Také mně se dostalo nezaslouženě tohoto daru, a smím tak jít životem a vším, čím jsem, vzdávat chválu Pánu, chválu Hospodinu.

Ludovít Pacifik Billý OFS

O synode som čo to počul z katolíckych médií. Ak som dobre pochopil - čo je zámerom synody - tak u nás vlastne synodu prežívame reálne každý deň. Vo farnosti "kráčame spolu". Spoločenstvá, združenia, náš rád, miestny klérus, žijeme Rodinu. Nevieam, či synoda má byť o tom, že nutne potrebujeme všetko zmeniť a prisôbobiť sa dobe, alebo skôr o "stretnutí". Stretnutí niekedy "márnotravných synov a dcér", duchovných a laikov. Možno to má byť aj o tom, ako majú fungovať farské a pastoračné rady, stretnutia. Nájst' priesor, kde si vieme veci vypovedať a navzájom sa pochopiť, aby sme

po Ceste kráčali spolu, vedľa seba, nie od seba. Zatiaľ čítam v médiách o výstupoch zo synod diecéz o množstve návrhov - ako zrušiť, či zmeniť piesne z Jednotného katolíckeho spevníka, ako sa nerozčuľovať, keď sa deti počas sv. omše hrajú skoro až pri obetnom stole... Žijeme v dobe, v ktorej sa v rámci našej Cirkvi toho veľa zrelativizovalo vo vzťahu k Sviatostiam, učeniu Cirkvi. Počas dvoch rokov pandemických opatrení si ľudia na "obidvoch stranách" poublížovali každý rovnakým dielom, možno došlo aj k vnútorným rozdeleniam ... a to je to, čo by táto synoda mala priniesť - Bratstvo, Pokoj, Dobro, Jednotu. Že prebieha na podnet sv. otca Františka práve v tomto období (alebo teda - vrcholí), vnímam, ako čosi prorocké - ako čosi, čo malo prísť - ako vychádzajúce Slnko po búrke. A ako to býva, svojimi lúčmi prinesie svetlo, čistý vzduch, spev vtáčikov a osvieženú celú prírodu.

Kráčať spolu vedľa seba - nie od seba...

POZNÁVÁME ČESKÉ TERCIÁŘE

Farma s františkánským Tau ve svém logu

Provedu vás rozvětveným příběhem lidí, kteří se naučili spoléhat na Boha a byli ochotni se pustit pod jeho vedením do dobrodružství podnikání v zemědělství a žít v souladu s přírodou.

Miroslav Melchera ml.

Pověz mi něco o sobě...

Jmenuji se Miroslav Melcher ml. Je mi 42 let. Bydlíme s rodinou na farmě v Červených dvorcích. Červené dvorce jsou osadou v blízkosti města Sušice, v údolí řeky Otavy a stoupají ve stráni hory Svatobor. Ve Dvorcích bydleli v malé chalupě od roku 1952 náš děda s babičkou. Já a můj bratr Radek jsme bydleli s rodiči ve městě Sušice a k babičce jsme jezdili na prázdniny. Později zde bydleli a bydlí i moje rodiče. Ze Sušice pochází i moje milovaná žena Kateřina. Je matkou našich sedmi dětí, Provozujeme domácí sýrárnu v jejímž erbu je františkánské Tau, protože jsme terciáři sv. Františka z Assisi

Podnikáte v soukromém zemědělství. Jak to vlastně funguje?

Sýrárna

Hospodaříme na farmě se svojí manželkou a dětmi a zapojeni jsou aktivně i naše rodiče z obou stran, můj bratr Radek a další přátelé. Sýry vyrábíme z čerstvého bio mléka od našich kraviček, které se pasou na úpatí hory Svatobor. Nekrmíme je ani senáží ani siláží, pouze senem a pastvou z horských šumavských lučin. Sýry vyrábíme ručně, podle vlastní receptury a „s přidanou hodnotou františkánského pokoje a dobra“ přímo na naší farmě. Jsme křesťanská rodina a veškerý náš život je založený na katolické víře a úctě k lidem. Společně na Pána Boha a v tomto duchu vy-

chováváme i naše děti. Když jsme se stali terciáři sv. Františka, začali jsme se modlit a vyprošovat pokoj a dobro pro nás, naše zákazníky a jejich blízké. Zvolili jsme symbol Tau do našeho firemního loga. Dál se snažíme o františkánskou misi u našich zákazníků – přátel, kteří k nám chodí pro sýry. Jsem šťastný, že Pán zavolal svatého Františka a já ho mohu následovat. Děkuji Bohu i za bratry kapucíny a bratrské společenství, bez kterého by toto následování nebylo opravdové. Musím dodat, že bez rodiny a našich přátel bych nezvládl vůbec nic. Pracujeme naplno šest dní v týdnu. V neděli uděláme jen nejnnutnější práce. Neděláme sena ani žně. Jdeme na mši svatou a jsme spolu.

Pastviny

Dvacet let jsme chovali ovce. Považujeme je za biblická zvířata. Ovce nás naučili hodně o sobě i o lidech. O tom co do nás i ovcí vložil Bůh. V roce 2019 zlikvidoval naše ovce vlk. Skončili jsme s jejich chovem a nyní se věnujeme pouze sýrárně. Základem pro mléko je půda o kterou se snažíme co nejvíce starat.. Hnojíme, vápníme, vláčíme. Tráva ovlivňuje chuť a kvalitu mléka. Záleží také na vodě, kterou z nebe dostáváme od Boha. Drny je však třeba také jednou za nějaké období zorat a znovu zasít, aby kvalita luk rostla. Stádo krav má přibližně 15 až 20 krav plemena Chester, které je pro výrobu sýrů ideální. Dojíme ráno a večer. Máme i pár jalovic a býků k výkrmu a porážce. Telatům se daří opravdu dobře. Každou krávu známe a některá mají i jména. Od jara do podzimu se krávy

pasou. Přes zimu jsou ve stáji, kde jsou krmeny senem. Přikrmujeme je mačkaným obilím z vlastní produkce. Slámu kravám podestýláme. Z ní je pak kvalitní hnůj. A tak vzniká uzavřený koloběh přírody stvořené Bohem. Pastervní zvonce na kravách posílají děkovný vzkaz Bohu a zároveň připomíná švýcarský způsob pěstování a pomáhá k jejich lokalizaci. Krávy jsou každý den v kontaktu s hospodářem a tak mezi nimi vzniká blízký vztah.

Pověz nám Mirku něco o své cestě k víře a k následování sv. Františka

Vyrůstal jsem v nepraktikující polověřící rodině. Chodili jsme jen jednou za rok na půlnoční. V mých sedmnácti letech mě Pán povolal skrze „nehodné“ přijetí jeho Nejsvětějšího Těla při velikonoční vigílii, na kterou jsem toužil jít.

Následoval křest v 18 letech, který mi otevřel dveře do života plného posvátných tajemství. A dobrodružství: první zamilovanost do Pána a jeho církve a nakonec láska s mojí budoucí ženou. Když jsme jednoho jarního dne šli kolem kapucínského kostela řekli jsme si s Kateřinou, že požádáme bratra kapucína, který byl tehdy v klášteře sám, o přípravu na manželství. Po přijetí nás začal připravovat s přestávkami dva roky. Tam jsem poprvé slyšel o terciářích. Na můj dotaz, co všechno mám udělat, abych se stal terciářem mě otec kapucín odpověděl: „spíš se ptej, kolik milostí obdržíš.“

V roce 2001 jsme se stali s Katkou manželé a začali jsme hospodařit. Nejprve jsme měli pár oveček. Tedy spíše Mirek

je jako hobby pásal na louce jeho rodičů a u souseda. V roce 2005 se náš soused rozhodl prodat dům a tak jsme si i my mohli koupit první vlastní pozemky i s bydlením. V té době už probíhala naše příprava na manželství a možnost bydlet ve Dvorcích, ale ne s rodiči, jsme brali jako zázrak. Svatbu jsme měli v roce 2007. Založili jsme farmu. Táta už měl tři kravky a my chov ovcí, které jsme pásali v národním parku Šumava. Život, který s rodinou vedeme, je opravdu velmi náročný. Každé dítě, které nám bylo dáno je pro nás nezaslouženým darem.

Bratři kapucíni potom v roce 2007 přišli do Sušice natrvalo. Pro mne a mojí ženu bylo samozřejmé, že jsme jim byli na blízku. Vzájemné vztahy byli a jsou výborné a tak, když se začalo znovu obnovovat místní bratrské společenství sekulárních františkánů, vstoupil jsem do něho se svojí rodinou ve veliké radosti. Řeholní sliby jsem složil 4. října 2014.

Jak vidíš budoucnost Sekulárního františkánského řádu v ČR?

Po dvou volebních obdobích, kdy jsem sloužil jako ministr společenství, se nyní učím být "obyčejným terciářem" a zároveň se snažím novou radu podporovat. Vidím velikou moudrost v rozhodnutí konat jednou za tři roky volební kapitolu, kde může dojít ke změně. Ti, kteří společenství mnoho let táhli si mohou odpočinout a zároveň mohou okusit, že jsou nahraditelní a že nyní se sami mají nechat vést někým jiným, často méně zkušeným, někdy i profesně mladším členem MBS. To nutně vede k pokoře

Mám od dětství rád příběhy a tenhle ovlivnil mé myšlení: Jeden sedlák zemřel a u nebeské brány na něj čekal sv. Petr. Sedlák se Petra zeptal, zda může vstoupit do nebeského království. Petr však zavrtěl hlavou – ne. Sedlák sklopil hlavu a přemýšlel a zeptal se: proč nemohu vejít? Neudělal jsem nic zlého, a když ano, tak jsem se snažil to hned napravit. Chodil jsem do kostela, byl věrný své ženě a ve víře jsem vychoval naše děti. Pracoval jsem poctivě. Petr však znovu zavrtěl hlavou. Sedlák byl smutný a znovu se snažil obhajovat. Pomáhal jsem chudým, staral se o umírající rodiče. Petr promluvil: Víím, že jsi dobrý člověk, ale nemohu tě pustit dovnitř, proto co svíráš ve své ruce. Sedlák otevře dlaň a tam má malou hrudku své půdy. Petře dovol mi si jí vzít na památku sebou. Vždyť je z nejlepšího pole, které mne živilo. Petr však odvětil: Každý kdo chce vejít, musí vše na zemi opustit. A to je poselství pro všechny kdo se na zemi sžili s půdou, kdo s ní s láskou pracovali. I já dnes už na zemi musím volit mezi věcmi, které se dotýkají nebe a podnikáním. Jsem přece jen správcem svěřené půdy. Ale jsem také správcem svých slibů. Totiž slibu mé ženě v kostele a dětem při jejich křtu. Snad mi jednou řeknou: byls dobrým manželem, otcem a také dobrým sedlákem. A až půjdu k nebeské bráně doufám, že dokážu pustit ze své dlaně i kus půdy, která nás živila.

a objevení krásy františkánství. Osobně jsem za tu zkušenost velmi rád.

Společenství po několika letech od založení (8 let) dozrálo a usadilo se. To přináší svá pozitiva i negativa. Pozitivní je, že ve vnitřním životě si členové, kteří pravidelně chodí na společenství, osvojili řád a jeho strukturu. Setkáváme se každý týden, kdy první setkání je po pravidelné modlitbě breviáře adorace, druhý týden evangelium, třetí sdílení a čtvrtý formace. Tato struktura je životaschopná, ale i ta je limitována negativy svých členů, kteří na společenství nechodí a nechávají vše na radě a pár skalních členech. Myslím, že to prožívají v mnoha obměnách všechna společenství. Výmluvy všeho druhu známe. Žijeme v době, která je taková, jaká je. Největší problém je v přijetí služby, trvale a věrně, bez zadních vrátěk. Toto je problém současné krize duchovních povolání, manželství, otcovství a mateřství, i světských profesních povolání.

Budoucnost našeho řádu vidím ve stále obnově a touze mít čisté srdce ochotné ke službě a k tomu, co jsme dobrovolně přijali. Náš františkánský slib, který jsme slíbili před Bohem a jeho církví plnit, má všechny zdroje, které potřebujeme, abychom mohli žít naplno a nemuseli duchovně "živořit". Je to jako v zemědělství, v kterém žiji. Když něco nepřijímá vodu, živiny a nemá životní prostor, chřadne a umírá. Stále poznávám, jak dobrotivý Bůh vložil do vší přírody řád, který když člověk pozná, tak v něm může dobře žít a konat s Boží milostí dobro.

Evangelizace

A ještě jedno je třeba pro náš řád. To je stálá evangelizace. Z duchovního bohatství našeho srdce se vydávat k ostatním a zvat je mezi nás. I když nepřijdou, či odmítnou, nevadí. Naše víra tím ožívá, náš duchovní strom je tím okopán a jemně zavlažen, můžeme díky tomu pustit hlubší kořeny do Boží moudrosti a prozřetelnosti. Touha stále vydávat druhým svědectví je nezbytná. Jinak budeme živořit, stárnout a umírat. Každý z nás má ve svém okolí lidi, které zná a může je oslovit, ale je tu to "ale". Ale on každý sám musí žít naplno s Bohem, aby mohl nejenom oslovit, ale i doprovázet a dlouhodobě být nablízku svému bližnímu a to je lidsky těžké. Když se ten dotýčný, kterého jsme oslovili, doprovázeli a který "nás stál tolik námahy a času" rozhodne odejít a vše jakoby bylo ztraceno, nezbyvá než s láskou obejmout sestru pokoru a dobrořečit Pánu. V tom všem může pomoci zdravé a živé MBS. Dobře se o tom mluví, ještě lepší se o tom píše, ale úplně nejtěžší je to žít a v tom je ta pravá františkánská radost.

Kateřina Melcherová manželka Mirka Melchera

Jaká byla Katko tvoje cesta s Pánem?

Narodila jsem se v Sušici v roce 1983. Moje maminka se rozvedla v roce 1987 a v 15.7.1989 se znovu vdala v kostele, kde jsem byla tentýž den se svou mladší sestrou pokřtěná. Můj nový tatínek nás adoptoval. V první třídě mě rodiče přihlásili na výuku náboženství a já se zep-

tala proč. Rodiče mi řekli, že jestli chci, mohu věřit v Boha, je to na mě a já odpovíděla: „Tak jo. Zkusím to.“ Rodiče nechodili do kostela a nemodlili se s námi, jen dohlíželi na nás, jestli chodíme a modlíme se a později, jestli jdeme ke svátosti smíření. Do kostela jsme chodily se sestrou sami a nebo s rodiči mé maminky. V deseti letech jsem začala mít panický strach ze tmy, kdy si se mnou nikdo, ani odborníci, nevěděli rady. Nikdo mi nedokázal vysvětlit, jak reálný je duchovný svět a nikoho nenapadlo mě vzít ke knězi. Až ve dvanácti letech na skautském táboře jsem dostala milost od Pána a já prožila nádhernou chvíli s Pannou Marií, od té noci jsem měla v duši klid, už jsem se vůbec nebála a Panna Maria se stala mojí milující Maminkou.

Pak přišlo manželství a sedm dětí...

Ve svých sedmnácti letech jsem poznala svého nynějšího manžela Miroslava Sebastiana a můj duchovní život nabral čerstvý vítr do plachet. Po pár letech „randění“ jsme požádali našeho zpovědníka bratra kapucína, jestli by nás mohl připravit na svátost manželství. Během těchto dvou let přípravy nás začalo přitahovat františkánství, ale nejbližší společenství bylo v Plzni. Začali jsme hospodařit a bylo těžké do Plzně dojíždět. Kapucíni byli našimi blízkými přáteli a náš život byl s nimi velmi spjat. Bylo pro mě velkou radostí, když jsem stihla složit řeholní sliby 4. října 2014 a hned na to 10. října 2014 nám Pán požehnal naším čtvrtým děťátkem, Aničkou.

Jak se daří velké rodině na farmě?

Dnes už máme s Mirkem sedm dětí. Jmenují se: Kačka(2008), Eliška (2010), Honzík (2013), Anička (2014), Josifek (2017), František(2021) a v bříšku v listopadu (2022) čekáme Jakoubka . Kačka a Eliška už pomáhají v sýrárně. Honzík už chodí s tačkou na hospodářství. Jinak všichni děti pomáhají se dřevem, zahání a vyhání krávy, hlídají Františka a zapojují se s pracemi v domácnosti. Všichni moc rádi vaří. Pro mnoho lidí jsme trochu exotičtí v dnešní době. Bez pomoci širší rodiny se neobejdeme.

Oba tátové nám pomáhali při boření domu 2012 a pak později Katky otec pomáhal vařit a prodávat v sýrárně. Dnes už jen příležitostně (když je nutnost) si jede "užít" na trh (je mu tam mezi lidmi dobře). Mírovo otec se zapojil do prací kolem dobytka a dodnes v tom pokračuje. Většinou dojí večer a o sobotě ho vystřídá Mírovo bratr Radek, protože Míra je na trhu. V neděli zase my a děda.

Velmi si vážíme Boží pomoci. Naše hospodaření je pod záštitou svatého Františka a v logu máme Tau. Modlíme se za lidi, kteří k nám chodí a svým životem svědčíme o naší víře a františkánství. To je naše evangelizace. Jsem Bohu vděčná, za naše společenství a bratry kapucíny, kteří jsou nám velikou oporou.

Jak bys popsala radosti i strasti podnikání?

Náš život považujeme s Mirkem za naší řeholi. S manželem jsme byli naposledy

na opravdové dovolené v zimě 2007 a od té doby jsme na hospodářství a máme děti. Ráno - večer dojení, kde jsme nezbytní, a jelikož jsme začínali z ničeho, pořád veškeré finance investujeme do podnikání. Žijeme skromně a od roku 2005 téměř úplně žijeme spoléháním se na Boží prozřetelnost. Díky tomu, jsme také pochopili důležitost desátků. V tomto ohledu jsme zažili mnoho zázraků, dobrodružství a i napětí do poslední minuty, např. splátky, na kterou jsme neměli. Podpora našich přátel z farnosti. Je to náročné, učí nás to pokoře, ale spoléhání se na Pána, nás stále udržuje v živé

víře a jsme velice vděční Bohu za jeho nesmírné požehnání. Modlíme se a jsme vděční za všechny lidi, co nám pomáhají jak modlitbou nebo prakticky a přejeme jim, aby jim to Pán odměnil životem věčným.

Mirek Melcher starší

otec Mirka Melchera

Mohl bys přiblížit tvůj vstup do Sekulárního františkánského řádu?

Když se mám zamyslet nad tím co mne přivedlo ke vstupu do SFŘ pak musím

Věrka a Mirek Melcherovi

vzpomenout na to situaci, když za mnou přišel můj syn Míra a řekl, že chce vstoupit do SFR. Tehdy jsem o tom začal poprvé přemýšlet... Znal jsem bratry z kláštera v Sušici a dost často jsme se navštěvovali. Tehdy zde byla parta kolem bratra Františka OFM Cap a všichni mi byli velmi blízcí. Začal jsem hlouběji přemýšlet v čem vlastně spočívá jejich spiritualita, protože se mi zdálo, že jsou to naprosto normální lidé, kteří žijí opravdový život, jen se od nás liší oblečením a tím, že bydlí v klášteře.

Potom bratr František odešel a spolu s ním jeho společníci a přišel bratr Serafín OFM Cap. Ten se rozhodl, že založí místní bratrské společenství v Sušici a to byl pro mne signál, že i já mám zkusit, jestli to není cesta pro mne. Františkánská spiritualita mi byla blízká svojí radostností a přímostí přijímání evangelia. A tak jsem byl u toho, když nás začal formovat bratr Luboš Kolafa z Národní rady SFR.

Potom jsem, spolu s dalšími, včetně mé manželky Věrky a mého syna Miroslava s manželkou Katkou, složil věčné sliby. Jak šel čas tak stále více chápu, že to byla pro mne velmi šťastná volba. Měl možnost poznat jak v životě působí Duch svatý. Pochopil jsem, že mne Bůh zavalal do služby. Zpočátku jsem to nechápal, ale odevzdal jsem mu to a on mne začal vést. Tak mi umožnil, abych mohl neustále žasnout nad krásou stvoření a velikostí našeho Boha.

Na první i druhé volební kapitule jsi byl zvolen formátorem. Jak jsi službu

formátora prožíval?

Zaměřil jsem se na osobní kontakt mezi mnou a těmi, které jsem formoval. Hledal jsem, co by bylo pro ně z bohatého formáčního materiálu užitečné. Zaměřil jsem se na vzájemnou důvěru a lásku ve společenství. Myslím, že pokud se toto daří, společenství funguje. Ve společenství potřebujeme charizmatické lidi. Lidi napojené na Ducha Svatého. Lidi, kteří se nechají Duchem vést. Jenže to se nedá naučit, to se dá jen vymodlit a působením svým příkladem. Trochu mi jako řádovému členu SFR chybí kontakt s okolními MBS. Žijeme v oblasti, kde jsme v podstatě sami. Do Plzně je to 80 km. Do Sokolova 185 km. Do Prahy 165 Km. Do Jindřichova Hradce 140 Km. Nevím jak zařídit, abychom byli častěji v kontaktu s ostatními a s Národní radou. Kromě setkání které národní rada plánuje. Myslím si totiž, že budoucnost řádu je závislá na časté komunikaci a na osobních setkávání.

Na závěr kontakty:

Se souhlasem farmářů jsme vložili i kontakty. Možná se budete chtít zeptat na něco přímo. Možná ti co mají podobné starosti se ozvou pro povzbuzení...

melchermiroslav@seznam.cz
film o farmě najdeš zde : <https://www.youtube.com/watch?v=e9m87DGSgnc>
Mirek Melcher : 728 477 622
Katka Melcherová: 728 817 271

Sestavil Luboš Kolafa OFS z Plzně
foto: archiv rodiny Melcherových

Ó ANJELI, ARCHANJELI...

modlitba zložená blahoslaveným Františkom

V rukopise v Archivo Histórico Nacional v Madride bola objavená nepublikovaná modlitba svätého Františka. Brat Aleksander Horowski, člen Historického inštitútu kapucínov a riaditeľ časopisu *Collectanea Franciscana*, ktorý má na svojom konte množstvo publikácií, najmä o stredovekých prameňoch, o tomto objave informuje v najnovšom čísle časopisu o františkánskej spiritualite. V roku 1974 kapucín br. Angel Uribe (1915-2002) prepísal rukopis uchovávaný v Národnom historickom archíve v Madride. Ide o rukopis, ktorý bol zviazaný s tlačným dielom z roku 1500.

Rukopisná časť zväzku obsahuje niektoré spisy sv. Františka a sv. Kláry, ako aj ďalšie františkánske texty. Modlitba, ktorá je napísaná v latinčine, sa začína slovami: “Ó Anjeli, archanjeli...” Ten, kto text prepisoval, napísal na začiatok poznámku: “Oratio composita a beato Francisco (Modlitba zložená blahoslaveným Františkom).”

V minulosti odborníci textu neprikladali význam a Františkovo autorstvo bolo spochybňované. Kvôli týmto názorom neboli vykonané žiadne štúdie. V roku 2022 brat kapucín Aleksander Horowski opäť pokračoval v štúdiu tejto modlitby a dospel k poznaniu, že modlitba pochádza skutočne od svätého Františka. Jedným z dôvodov je, že kniha z Národného historického archívu v Madride je jedinou knihou, ktorá zaznamenáva túto modlitbu. Neobjavuje sa v žiadnom inom rukopise, ani v iných tlačných dielach, ktoré obsahujú spisy sv. Františka. To znamená, že neexistujú žiadne náznaky, ktoré by popierali jeho pravosť potvrdenú vyhlásením prepisovateľa na začiatku textu.

Celkový štýl je podobný ako pri iných modlitbách, ktoré zložil František z Assisi. Ten sa zvykol modliť slovami Svätého písma a úryvkami z Liturgie hodín. Tieto slová si osvojil v osobnej modlitbe, spojil ich, mierne pretvoril alebo zopakoval tak, ako sú.

“Modlitba nám umožňuje pochopiť predovšetkým význam liturgie pre kultúrnu a teologickú formáciu sv. Františka a pre spôsob jeho modlitby. Pre assiského svätca sú totiž liturgické texty (antifóny z breviára, biblické čítania v misáli, sekvencie a hymny) zdrojom inšpirácie pre zostavenie osobnej modlitby a tiež pre spoločnú modlitbu s ostatnými,” vysvetľuje br. Horowski.

Tento spôsob skladania modlitieb hovorí v prospech autenticity textu. Okrem toho sa zdá nepravdepodobné, že by prepisovateľ vložil do kódexu falošný odkaz, pretože nemal na to žiadny dôvod (napr. aby definoval nejaký problém zo života rehole). Objaviteľ textu A. Horowski uzatvára svoju štúdiu takto: “Vo svetle týchto prvkov, spolu s výsledkami prameňov, môžeme považovať túto modlitbu - kým sa nepreukáže opak - za dostatočne overený text svätého Františka.”

Je to modlitba chvál, druh modlitby milovanej svätým Františkom. Vyzýva všetky tvory, aby sa pripojili k chvále Boha za dar Vtelenia.

Dôležitosť tohto objavu podčiarkuje aj otec Pietro Messa, dekan Fakulty stredovekých a františkánskych štúdií na Pápežskej univerzite Antonianum. Podľa neho modlitba “je zývaním pokojného Kráľa, ale aj nabádaním ľudí dobrej vôle, aby sami boli tvorcami pokoja.”

Text modlitby *:

Ó anjeli, archanjeli,
 tróny a panstvá
 kniežatstvá a mocnosti,
 nebeské mocnosti,
 cherubíni a serafíni,
 patriarchovia a proroci,
 svätí učitelia zákona,
 ó všetci apoštoli, Kristovi mučeníci,
 svätí vyznávači, Pánove Panny,
 pustovníci a rehoľníci
 a všetci svätí
 a každé stvorenie:
 spievajte všetci vrúcne, s radosťou a jasotom,
 božské chvály Pánovi, všemohúcemu Stvoriteľovi!
 A prídte teraz všetci!
 Jasajte v Pánovi!
 Kričte radosťou Bohu, našej Spáse!
 Prilákajte volaním jeho tvár
 a volajme k nemu s radosťou žalmami s veľkým jasaním!
 Pretože Boh je veľký Pán
 a veľký Kráľ nad všetkými bohmi.
 Je to obdivuhodný Kráľ, hodný chvály a požehnaný,
 tiež úžasný a veľmi vznešený,
 a tiež veľmi vyvýšený na veky vekov;
 ten, ktorý zostáva naveky, jediný Boh: pravý, slávny a najmocnejší.
 A preto vy, synovia ľudí,
 chváľte dobre Pána slávy nad všetky veci,
 velebte ho a veľmi vyvyšujte!
 A oslavujte ho na veky vekov,
 aby všetka česť a sláva na výsostiach patrila
 Bohu, všemohúcemu Stvoriteľovi,
 a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!
 A dávajte pozor a pozerajte sa,
 koľko vecí pre nás urobil Otec milosrdenstva a Boh všetkej útechy!
 On nám totiž preukázal milosrdenstvo viac ako všetci ostatní,

keď prijal našu prirodzenosť
 vo svojom najsvätejšom chráme, najposvätnjšom lone Panny, svojej Matky, najdôstoj-
 nejšej Márie, ktorú právom posvätil viac
 ako ostatných tu i v nebeskej sláve,
 a navyše ju v sláve svojho kráľovstva korunoval a preukázal jej úctu
 a najvyššiu slávu ako kráľovnej všetkých ľudí a anjelov.
 Preto sa všetky tvory zo všetkých síl dobre klaňajte a vebte Boha nebies, najvyšší
 majestáť!

Ale tiež nadovšetko hlásajte jeho blaženosť na veky vekov!
 A neprestávajúce rozmnožovať chválu,
 lebo je zvrchovane dobrý,
 a prevyšuje všetku chválu!
 Veľmi vznešený je tento pokojný Kráľ, nad všetkými kráľmi celého vesmíru,
 náš Pán, náš Stvoriteľ,
 Vykupiteľ a Spasiteľ,
 Radca a náš obdivuhodný Zákonodarca!
 Spievajte teda teraz všetci
 a učenlivým hlasom s jasotom hovorte jedným hlasom a s čistým srdcom,
 pokojne a s úprimnou vôľou, v zápale ducha,
 so všetkou oddanosťou,
 v mene Najsvätejšej Trojice, Otca a Syna a Ducha Svätého,
 spievajte božské chvály pri spomienke na lásku,
 v najhlbšej láske jednorodeného Boha
 a jeho najctihodnejšej Matky,
 najsladšej Márie!
 Amen.

* text modlitby nie je oficiálny. Ide o predbežný preklad

pripravila: Anežka Martina Zonnenscheinová

zdroj:

<https://www.sanfrancescopatronoditalia.it/notizie/francescanesimo/la-preghiera-inedita-di-san-francesco-52866>

<https://www.avvenire.it/chiesa/pagine/la-preghiera-inedita-scritta-dal-poverello>

<https://www.frateindovino.eu/il-mensile/primo-piano/la-preghiera-angeli-arcangeli-di-san-francesco-dassisi>

<https://www.ofm.cz/2022/07/09/v-madridu-byla-objevena-dosud-nevydana-modlitba-sv-frantiska/>

OBJAVIŤ OBJAVENÉ

Seriál z púte „Po stopách sv. Františka z Assisi 2022

Prvá časť

Eremo di Montecasale dotyk neba

Keď sa vydáme po stopách niektorého z kresťanských svätcov, máme možnosť dotknúť sa ich očami, rukami i pamäťou, v tichej modlitbe, či pri počúvaní dobre známych príbehov. Práve na miestach kde žili, ak otvoríme dvere svojej predstavivosti, možno sa nám srdce rozbúši a zaplavia nás slzy dojatia. Môžeme k nim kráčať opakovane, vždy sú niečím nové a zakaždým osviežujúcim prameňom, ktorého chuť si po návrate budeme dlho pripomínať.

Pre nás nasledovníkov sv. Františka z Assisi sú miesta kde žil, trpel i tešil sa, pozvaním uhasiť túžbu po plnosti Kristovho bytia v nás, po dokonalejšom nasledovaní. Sú ako pramene ukryté v skalách, horách, a strminách, ktoré tak miloval. Sú miestami sprítomnenia si Lásky, ktorú nazval nemilovaná. Sú miestami kde nás sám očakáva s otvoreným náručím, aby nám, svojim bratom a sestram, opakovane hovoril: „Poď a nasleduj ma, moje šľapaje Ťa privedú celkom blízko ku Kristovi.“

V predposledný májový deň sa zo Slovenska smerom do talianskeho mesta Assisi vydali tri osobné autá so štrnástimi pútnikmi, aby počas siedmich dní spoznali, či si

opakovane sprítomnili, miesta a udalosti kde sv. František žil, pracoval, srdcom zamilovaným do Boha radikálne menil seba a zapaloval novou nádejou všetky stavy spoločnosti. Nielen vo svojej rodnej krajine, ale aj v Európe i v ďalekom svete.

Cestujúcimi sme boli my, členovia svetského rádu sv. Františka zo stredoslovenského regiónu. Šesť z nich prišlo z miestneho bratstva Žilina - dve sestry deň pred odchodom slávnostne prijali noviciát, dvaja z Nemšovej, jedna sestra zo Sečoviec, jedna z bratstva Oščadnica, dvaja - manželia, ktorí nedávno prijali profesiu z Detvy a ďalší manželia, ktorých trvalé sľuby čakali o pár mesiacov neskôr. Takmer polovica z nás iš-

la po stopách sv. Františka prvýkrát. Duchovne nás na nej sprevádzal brat Janko Macej, kapucín zo žilinského kláštora, duchovný asistent Stredoslovenského regiónu Stigmatizácie sv. Františka z Assisi.

Buď požehnaný Pane, v Montecasale... i na celom svete

Po bezproblémovej ceste Talianskom sme navečer minuli mesto Sansepolcro, vzdialené od Assisi 68 km a zamierili do hôr, kde sa pre nás v ohromujúcej nadmorskej výške 1632 m ukrýval prvý klenot náhrdelníka pospájaného z našich plánovaných cieľov - miest plných stôp, ktoré zanechal náš Serafínsky otec. Prvý cieľ bola Svätýňa Montecasale, majestátne sa vypínajúca na jednom z prvých kopcov Apenín v Umbrii a poskytuje úchvatné výhľady na údolie. Stojí na pozostatkoch bývalého hradu, kde si prví kamaldulskí mníši postavili v 11. storočí malú pustovňu a hospic pre pútnikov. V týchto miestach prechádzala aj známa „Viadi Romei“ (Rímska cesta) a tu sme sa niektorí po prvýkrát dotkli svätého miesta a napili z duchovného prameňa.

Tak ako nám brat Janko hneď na začiatku pripomenul, sv. František hľadal na svojich cestách miesta na modlitbu, kde by mohol byť sám s Pánom v tichosti, miesta vzdialené od ľudí a zároveň otočené k ich bydliskám. Miesto v blízkosti vysokých stromov, údolí, skál, drsné s potokmi, či vodnými prameňmi. A takým toto miesto plné divokej krásy, rozhodne bolo.

Darovanie

Na darovanie miesta sv. Františkovi upozorňuje návštevníkov drevená tabuľa neďaleko kláštora. Sv. František prešiel a navštívil z jedného konca na druhý celé Taliansko, prešiel cez Alpy, pristál na východe a veľa kráčal pešo. Mal niekoľko obľúbených miest, jedno z nich bolo Montecasale. Tu jeho srdce cez pohľad na

krásu nehostinných jaskýň, ktoré ukrývali lesy dubov a cezminov, vždy zahorelo láskou k Stvoriteľovi a celá príroda bola jej katalyzátorom. Ešte predtým, ako spoznal La Vernu, oddychoval v úzkej priehlbine v skale. Keď mal v roku 1212 kázeň v kostole sv. Jána v Sansepolcro, biskup Don Bartolomeo di Gherardo Guardi mu toto opustené miesto ponúkol. V tom čase mala pustovňa niekoľko malých cieľ, kaplnku a ubytovanie pre chorých a pútnikov. Sv. František ponuku s radosťou prijal a v nasledujúcom roku prevzal bulu o jej darovaní. Počas stáročí mal kláštor okrem františkánov niekoľko majiteľov a keď ho koncom 13. storočia opustili, nasťahovali sa doň františkánski terciárski pustovníci. Dnes ho, ako jeden z mála, spravujú bratia kapucíni. Podľa tradície tu bol najskôr stredoveký kláštor kamaldulov, postavený v r. 1192.

Prvý dotyk

Pred parkoviskom, po poslednej zákrute dobre vybudovanej a prázdnej cesty, nás vítala socha sv. Františka s nápisom Laudato si Signore. Prvý dotyk, vôňa a objatie vysokých stromov, veselý štebot vtákov, ktorým nevadila ani pochmúrna obloha a ubúdajúce svetlo končiaceho dňa. Najmä pre tých, ktorí prišli prvýkrát na toto miesto, to bola chvíľa veľkého dojatia. František s pravou rukou na srdci a druhou pozdviženou hore, upieral zrak do výšin k Bohu, akoby mu odovzdával každého návštevníka tohto požehnaného miesta. Po vstupných informáciách nášho sprievodcu brata Janka, sme s bázňou v srdci vykročili z parkoviska k neďalekému kláštoru a naše zmysly, myseľ i srdce sa dokorán otvárali posvätnému miestu. Zišli sme z cesty na široký chodník, ktorý po ľavej strane lemoval kamenný múr a chránil pútnikov až ku pootvoreným dverám pristavenej časti kláštora pred pádom do strmého a hlbokého údolia. Ako nám upresnil náš sprievodca brat

Janko, pustovne vznikali takým spôsobom, že si brat našiel jaskynku, alebo miesto kryté pred dažďom, snehom a inou nepohodou, kde sa modlieval. Tieto „Me Celle,“ (bunky) postupne vytvárali zoskupenie, malý komplex, neskôr k nim pribudlo miesto na spoločné zhromažďovanie sa, alebo kaplnka, či kostol. Vošli sme do pristavenej novej časti kláštora, zišli dolu schodmi až k železným dverám kostola, kde nás zastavila prekážka. Okrem vstupu do kláštora a kostola, boli všetky časti prístupné návštevníkom pre ochorenie na vírus korona zatvorené. Počiatkové sklamanie mierne opadlo, keď sme našli mobilné číslo bratov na výveske. Kým brat Janko plynulou taliančinou hovoril s bratom, my sme vnárali pohľady do dych vyraďajúcej hľbokej rokliny a na vzdialené vrchy a kopce v okolí. Našťastie sa onedlho objavil brat kapucín, ktorý nám odovzdal kľúče. S radosťou sme vítali otvorenie kostola i súhlas mať práve na tomto posvätnom mieste svoju prvú svätú omšu.

Poklady sväte

Malý kostol, zasvätený Nanebovzatej Panny Márii, ktorý sa nachádza v strede pustovne, nám otvoril svoju náruč a vošli sme do prítmnia, v ktorom sa zastavil čas. V jeho priestoroch i bočných kamenných chodbách sme mohli objavovať skutočné poklady františkánskej histórie a duchovnosti. Oratórium, kde sa sv. František modlieval, krásny hlavný oltár, vyrobený mníchom v 17. storočí, z dreva vlašského orecha, ktorému dominovala vzácna, zázrakmi preslávená drevená socha Madony s dieťaťom z 13. storočia, ktorú, ako sa traduje, sv. František priniesol z ruín hradu Monte Casale a v roku 1213 umiestnil na toto posvätné miesto. Ďalej kaplnka Ukrižovania; na oltári je krásny krucifix z 15. storočia a v relikviári lebky dvoch obrátených zbojníkov, o ktorých píše životopisci, vpravo vo výklenku hlinená Pieta, ktorá veľmi pripomína Pietu Michelangela, vymodelovanú pravdepodobne v 17. - 18. storočí, sochu

sv. Františka vyrezanú do kmeňa lipového dreva, chór a predovšetkým úzke miesto v skalnatom svahu, kde svätec odpočíval a modlil sa ešte niekoľko rokov predtým ako pobýval na Laverne. Socha Madony s dieťaťom a miesto - „cela“ sv. Františka tvoria srdce pustovne. Neskôr okolo kamennej stavby kostola boli postupne postavené obytné a modlitebné budovy.

Po prehliadke sme zaplnili malé lavice. V kostole blikalo tajomné svetlo. V tichu sme si triedili myšlienky a plní silných dojmov očakávali vrchol našej návštevy. Sv. omšu, ktorú brat Janko slúžil na malom obetnom stole, na ktorom stála socha Nanebovzatej Panny Márie a sv. Archanjela Michala, za nimi na oltári obraz Božieho Milosrdenstva. Priťahovaní láskou, nadčasovo duchovne spojení, tak ako otec sv. František a mnohí jeho bratia, slávil sme najväčší z darov nášho Spasiteľa.

Jeden z mnohých príbehov

To, ako svätý František obrátil troch zbojníkov, je jednou z mnohých „bláznovských“ lekcií školy bratskej lásky v praxi. Úsmevný príbeh s nadčasovou platnosťou nielen pre nás františkánov, ale aj ostatných, stráca na úsmevnosti a dodnes sa stáva konfrontáciou a výzvou vlastného uplatňovania evanjeliovej lásky. Príbeh hovorí o povestných zbojníkoch, ktorí už dlho v kraji okolo Sasepolcra páchali zlo. Jedného dňa prišli ku kláštora poprosiť o jedlo, jeden z bratov ich však s nadávkami odohnal od dverí, na čo František reaguje prinesením kapsy s chlebom a vínom a po výčitkách posielala brata za zbojníkmi, aby ich hľadal, dokedy ich nenájde. Potom im mal odovzdať chlieb, pokľaknúť, priznať svoj ťažký hriech a prosiť o odpustenie za svoje správanie. Tiež ich mal zároveň poprosiť, aby nepáchali zlo, neublížovali druhým a báli sa Boha. Keď pokorený brat odišiel, sv. František padol na kolena a prosil Pána, aby obmäkčil srdcia zbojníkov, aby sa obrátili a kajali. Bratovou pokorou zaskočení a dojatí zboj-

níci prestali lúpiť a niektorí z nich sa stali františkánmi. (voľne prebraté z Legendy Maior od sv. Bonaventúru).

Slávni bratia pútnici

Kláštor má okrem častí, ktoré verejnosť môže navštíviť, aj zadnú časť kláštora, ktorá je vyhradená a ohradená iba pre bratov, aby sa mohli nerušene modliť a meditovať. Korona nám zabránila navštíviť mnoho ďalších prístupných a pozoruhodných miest,

ako napríklad stredovekú časť pustovne, kde sa dá prejsť z chóru cez malé dverka, ktorá slúžila ako bývanie pre bratov v stiesnených a holých miestnostiach s maličkými oknami. Spomienky na prítomnosť svätého Františka prilákali do Montecasale nielen bratov františkánskej rehole, ale aj mnohých ďalších pútnikov. Spomedzi prvých pútnikov, ktorí žili v pustovni, spomenieme svätého Antona Paduánskeho a svätého Bonaventúru z Bagnoregia, ktorý bol generálnym ministrom františkánskeho rádu v rokoch 1257 – 1274, biskupom, kardiálom a učiteľom Cirkvi. Pramene uvádzajú, že do Montecasale odišiel v r. 1260, aby

Pohľad na zvonicu zo záhrady kláštora

v stopách sv. Františka zozbieral textový materiál o jeho živote na knihu *Legenda Maior*, ktorou ho poverila Generálna kapitula v Narbonne. Tieto informácie hľadal u očitých svedkov a je takmer isté, že sa stretol aj s posledným z troch ešte žijúcich zlodejov.

Vedľa jeho cely je cela svätého Antona Paduánskeho, v ktorej strávil iba niekoľko dní. Presný dátum jeho pobytu v pustovni nie je známy, no keďže vieme, že zomrel v roku 1231, možno predpokladať, že to bolo o pár rokov skôr. Oslabené zdravie sv. Antona neznášalo dobre podnebie vo vysokej nadmorskej výške, preto musel pustovňu opustiť. O niekoľko storočí neskôr jedným z tých, ktorí navštevovali pustovňu, bol aj brat Peter z Alcantary (1499 - 1562), ktorý neúnavne navštevoval a opravoval aj iné františkánske pustovne a kláštory, jemu vďačíme, že mnohé z nich sú dodnes zachované.

Šťastní, bohatí a vďační

Na sklonku prvého dňa našej púte po stopách sv. Františka sme sa presvedčili o čare pokoja, samoty a ticha. Aj keď ostalo ešte veľa nenavštvienených miest v komplexe kláštora i v jeho okolí, lúčili sme sa šťastní, bohatí a Bohu vďační, že sme mohli ne-

plánovane navštíviť jeden z najautentickejších františkánskych kláštorov, kde náš otec sv. František i jeho bratia žili, modlili sa a meditovali. Túžili sme sa s Vami podeliť o túto návštevu a pozvať Vás do kláštora a takmer nedotknutej prírody, kde môžete prísť, a aj viac dní pobudnúť s menšími bratmi kapucínmi, či ste tu už boli alebo nie. Pretože jedno občerstvenie z prameňa smäd neuhasí.

V učení sv. Antona o modlitbe nachádzame jednu zo špecifických črt františkánskej teológie, ktorú inicioval, a to úlohu, ktorá sa pripisuje Božej láske vstupujúcej do oblasti citov, vôle a srdca a ktorá je aj zdrojom duchovného poznania prevyšujúceho každé iné poznanie. (Katechéza pápeža Benedikta XVI. o sv. Antonovi Paduánskom na generálnej audiencii). Záverom sa žiada dodať, že pustovňa Montecasale je skutočne majstrovským dielom lásky Stvoriteľa, plným nevyčerpatelného zdroja citovosti františkánskeho duchovného života.

Z nahrávok duchovného sprievodcu br. Janka Maceja, knižných a internetových zdrojov pripravila sr. Mária Marcela

foto: Erika a Miroslav Ťahúňovci, Juraj Zonneschein

Výklad duchovného asistenta br. Janka Maceja

FRANTIŠKÁNSKA VEDOMOSTNÁ SÚŤAŽ

POZNAJ - MILUJ - SLUŽ

otestujte si svoje znalosti a získajte zaujímavé ceny

1. cena – Františkánske duchovné cvičenia
2. cena – Kolekcia piatich kníh duchovnej literatúry
3. cena – Posvätená soška sv. Františka z Assisi

1. kolo súťaže

OTÁZKY

1. František sa rozhodne ísť do Púlie, aby bojoval po boku Gaualtiera z Brienne. V ktorom meste mal tajomné videnie, ktoré úplne prevrátilo jeho plány?
Uvedte názov mesta aj rok, kedy sa to stalo.
2. V ktorom Františkovom spise sa nachádza toto dojemné požehnanie? „A ja, nepatrný brat František, Váš sluha, nakoľko môžem, potvrdzujem vám zvnútra i zvonku toto najsvätejšie požehnanie.“
3. Akým veršom sa začína a akým končí Františkov pozdrav Blahoslavenej Panne Márii?

Odpovede pošlite najneskôr do konca novembra 2022 na email: marcela.prekopova@gmail.com, alebo sms na mobil: 0905 417 430

Podmienky súťaže:

1. Usporiadateľom súťaže je časopis Františkánska rodina.
2. Účastníkom súťaže sa môže stať iba fyzická osoba staršia ako 18 rokov.
3. Účastník sa zapojí do súťaže zaslaním odpovedí na emailovú adresu marcela.prekopova@gmail.com, alebo sms správou na mobilné telefónne číslo 0905 417 430. Účastník svojou účasťou v súťaži vyjadruje súhlas s jej pravidlami, ako aj súhlas so spracovaním svojich osobných údajov na účely účasti v súťaži.
4. Každý účastník súťaže je povinný usporiadateľovi poskytnúť svoje meno, priezvisko, adresu a telefónny kontakt, alebo emailovú adresu.
5. Otázky vo vedomostnej súťaži sú zo života a diela sv. Františka z Assisi.
6. Odpovede na otázky musí účastník zaslať najneskôr do konca určeného termínu pre jednotlivé kolo súťaže.
7. Účastník súťaže je zaradený do žrebovania o cenu v súťaži, ak správne odpovie na tri otázky najmenej v jednom z troch po sebe nasledujúcich súťažných kôl uverejnených v troch vydaniach časopisu Františkánska rodina.
8. V súťaži budú vybraní traja výhercovia. O výhercoch rozhoduje usporiadateľ súťaže žrebovaním po ukončení súťaže. Žrebovanie výhercov súťaže sa uskutoční na národnej kapitule OFS v roku 2023. Výhercovia budú kontaktovaní usporiadateľom súťaže najneskôr do 7 dní od žrebovania výhercov.
9. Mená troch výhercov súťaže budú uverejnené v jesennom vydaní časopisu Františkánska rodina 3/2023.

Národná volebná kapitula OFS

Slávenie národnej volebnej kapituly je veľkým sviatkom pre bratov a sestry Františkánskeho svetského rádu. Slávili sme ju od 1. do 4. septembra v kláštore františkánskych sestier Premenenia Pána v Melčiciach. Účastníkmi kapituly boli zástupcovia regiónov - členovia regionálnych rád, odchádzajúca národná rada a duchovní asistenti. Volebnú časť kapituly viedol sám generálny minister OFS Tibor Kauser a generálny duchovný asistent P. Pedro Zitha OFM.

Kapitula sa začala vo štvrtok večer svätou omšou, ktorú celebroid P. Norbert Pšenčík OFM Cap, provinciál bratov kapucínov. Po večeri bola tichá adorácia a stretnutie národnej rady, na ktorej sa schválilo odovzdanie peňazí zo zbierky na Ukrajinu priamo pokladníkovi z Národnej rady OFS na Ukrajine a prerokoval sa program volebnej kapituly.

V piatok dopoludnia národný minister Jozef Gazdík otvoril národnú volebnú kapitulu, odsúhlasil sa program kapituly a zvolila sa zapisovateľka kapituly – Monika Olečková. Potom sa účastníkom kapituly prihovoril brat Tibor Kauser a P. Pedro Zitha OFM, v svojich príhovoroch vyslovili radosť, že môžu byť na našej kapitule. Odovzdali pozdravy od predsedníctva OFS a uistili, že sme sprevádzaní modlitbami. Brat Tibor povedal, že kapitula hodnotí minulosť, ale súčasne sa zamýšľa nad budúcnosťou a je dôležité prijať úlohy, ktoré oživia bratstvá a poprial, aby Duch Svätý viedol kapitolu. Kapitolu pozdravil aj Václav Vendelín Hájek, národný minister SFR z Čiech, ktorý poprial slávnostné slávenie kapituly a vyslovil presvedčenie o intenzívnej spolupráci, spoločných sláveniach a činných františkánskych aktivitách.

V ďalšom programe členovia NR predkladali správy o práci za trojročné volebné obdobie. Správy predložili: minister, tajomník, člen rady zodpovedný za formáciu, hospodár, medzinárodný radca a národní asistenti. Popoludní bol priestor na diskusiu o správach. V diskusii sr. Prekopová predložila problém s duchovnými asistentmi v Stredoslovenskom regióne, kde bratstvá Krásno nad Kysucou, Kysucký Lieskovec, Nemšová a Oščadnica nemajú duchovného asistenta.

Spomenula, že našla na internete informáciu o existencii manuálu o duchovnej asistencii a seminároch pre duchovných asistentov v Ríme. Odpovedali P. Pedro OFM a Tibor Kauser, ktorí vysvetlili povinnosti duchovného asistenta a tiež spôsob vyžiadania duchovných asistentov od provinciálov prvých rádov OFM.

Správy boli postupne schvaľované prítomnými účastníkmi kapituly. Prípomienky boli iba k správe národného duchovného asistenta, Nakoniec boli schválené s pripomienkami. Po prestávke nasledovalo predstavovanie kandidátov NR OFS. Boli pripomienky k službe animátora mládeže, vyjadril sa k nim br. Tibor a povzbudil k aktivitám OFS smerom k františkánskej mládeži a k zvoleniu animátora pre františkánsku mládež.

V sobotu po raňajkách začali voľby členov NR, ktoré viedol generálny minister OFS, br. Tibor Kauser. Po modlitbe k Duchu Svätému a modlitbe z Rituálu, br. Tibor mal príhovor, v ktorom zopakoval spôsob volieb podľa Generálnych konštitúcií. Vykonal prezentáciu účastníkov volieb. Prečítal návrh kandidátky a ponúkol možnosť jej doplnenia. Prítomní účastníci možnosť využili a kandidátku na jednotlivé služby v národnej rade doplnili. Bola zvolená tajomníčka volieb, sr. Lucia Spodniaková a tiež skrutátori Jana Šlesárová a Roman Šlesár. Voličov bolo 31 bratov a sestier. Postupne bola zvolená NR v zložení: **minister Damián Berec, viceminister Marcela Prekopová, formátor Martin Dulaj, tajomník Cecília Blanárová, hospodár Mária Hudáková, medzinárodný radca Juraj Zonnenschein, animátor pre františkánsku mládež Ľudovít Billý a zástupca medzinárod. radcu Lucia Spodniaková.**

Všetkým prajeme, aby ich Duch Svätý viedol a aby boli pre bratov a sestry v národnom bratstve služobníkmi.

V sobotu popoludní viedla ďalší program už novozvolená viceministerka, lebo minister br. Damián, bol chorý (pozitívny na covid). Rozdelili sme sa do štyroch skupiniek a navrhovali témy na nové volebné obdobie. Témy sa týkali oživenia bratstiev návratom ku koreňom františkánskej charizmy, zjednotenia v MB, spôsob a systém formácie; riešenia problému nečinných bratstiev a neaktívnych bratov

a sestier. Ďalšie návrhy sa týkali zjednotenia dátumu obnovy sľubov vo všetkých bratstvách podľa Serafínskeho plamienka 16. apríla; zriadenia podporných tímov pre služby tajomníka, formátora a hospodára; oslovenie bratov 1. rádu na spoluprácu s františkánskou mládežou; ponuka na pomoc bratom prvých rádov pri oslavách františkánskych výročí v rokoch 2023 až 2026; návrh zaviesť na našej web stránke okienko s informáciami o aktivitách v regiónoch a miestnych bratstvách. Tieto a ďalšie témy ostali otvorené pre národnú radu, lebo neboli schválené kapitulou, kvôli tomu, že neboli presne naformulované.

Schválené boli termíny na národné formačné stretnutie 21. – 23. 4. 2023 a národnú kapitolu 7. – 9. 9. 2023; potvrdenie Pavla Železníka v službe šéfredaktora Františkánskej rodiny a komunikáciou s masmédiami; vytvorenie podporných tímov pre služby tajomníka, formátora a hospodára v národnej rade.

Brat Tibor Kauser reagoval na naše návrhy a sústredil sa na zdôraznenie identity svetského františkána. Po Druhom vatikánskom koncile bola prijatá nová Regula svetských františkánov. Vysvetlil rozdiel medzi terciármi a svetskými františkánmi, terciári nemajú štruktúru, ale Františkánsky svetský rád pozná svoju identitu, je založený sv. Františkom, charizma je rovnaká ako v prvom ráde, ale život je iný. Neskladáme sľuby poslušnosti, čistoty, ale život podľa evanjelia a žiť kresťanský život podľa vzoru sv. Františka. Je dôležité bratstvo, sme v ňom rodinou a iba život v bratstve oživí náš život. Každé bratstvo má svoju misiu, zjavovať evanjelium našim životom. Náš bratský život oživíme nie iba modlitbou, ale pomocou svojim bratom

foto: novozvolená národná rada:

medzinárodný radca
Juraj Zonnenschein

Mária Hudáková
hospodár

tajomník
Cecília Blanárová

viceminister
Marcela Prokopová

a sestrám. Je dôležité, aby sme sa poznali a vzájomne si pomáhali. Formácia je základom na troch úrovniach: človek, kresťan, františkán. Formácia nie je iba vzdelávanie, znamená dať formu nášmu životu. Hovoril ďalej o duchovných asistentoch, vizitácii, nečinných bratoch a sestrách, o františkánskej mládeži, duchovných obnovách.

V nedeľu ráno sme program začali svätou omšou, hlavným celebrantom bol P. Pedro Zitha OFM, nasledovali raňajky a program kapituly pokračoval. Sr. Marcela Prekopová, viceministerka, sa prihovorila bratom a sestrám, miesto ministra br. Damiána. V programe bolo schvaľovanie záverov NVK, ale nebolo pripravené ich znenie, tak ostali len ako návrhy a podnety pre novozvolenú národnú radu.

Kapitula bola ukončená záverečným požehnaním a spoločným obedom. Začíname nové trojročné volebné obdobie s novozvolenou národnou radou. Členom NR prajeme Božie požehnanie a vedenie Duchom Svätým. Budeme na nich myslieť v našich modlitbách.

Napísala: Monika Olečková

Foto: Juraj Zonnenschein

Lucia Spodniaková
zástupca medz.
radcu

formátor
Martin Dulaj

Celoslovenské stretnutie brat

Celoslovenské stretnutie bratov a sestier OFS sa v tomto roku konalo 9. júla, v najstaršom pútnickom mieste, v Marianke. Hoci prvé dni júla boli horúce, v sobotu, v deň nášho stretnutia bolo príjemné letné počasie a v pútnickom areáli pod stromami povieval príjemný vetrík. Svätá omša bola určená na jedenástu hodinu, ale už od rána prichádzali bratia a sestry zo všetkých regiónov a miestnych brat-

stiev. Boli to krásne bratské radostné zviatania. Pôvodne plánovaná modlitba Františkánskeho radostného ruženca pred svätou omšou sa z dôvodu slávenia svätej omše pre deti z detského tábora presunula do krásnej adoračnej kaplnky s vyloženou Sviatosťou oltárnou. Na začiatku modlitby nás milo prekvapil otec biskup Mons. František Rábek, ktorý nás prišiel pozdraviť. Po jeho krátkom príhovore mu

ov a sestier OFS v Marianke

národný minister br. Jožko Gazdík odovzdal darček, San Damiánsky kríž, čo v otcovi biskupovi vyvolalo spomienku, ako jedna mladá pútnička zo skupiny, ktorú sprevádzal v Assisi, sa práve na púti rozhodla vstúpiť do rehole. Začala u Školských sestier, ale nebolo to to, čo hľadala a tak hľadala ďalej. Na opakova-

nej púti do Assisi, ktorú znovu sprevádzal otec biskup, navštívila kláštor sestier Klarisiek a ostala tam doteraz, dnes už ako rehoľná sestra.

O jedenástej hodine sme sa stretli v baziľike na slávení svätej omše. Hlavným celebrantom bol otec biskup Mons. Jozef Hal'ko a spolu s ním celebrovali naši

duchovní asistenti. V homílii nás otec biskup povzbudil žiť bratský život bratov a sestier v našom povolání, v svetskom ráde, tam, kde prežívame svoj život vo svete. Na záver sme sa otcovi biskupovi poďakovali, že prišiel medzi nás, aby nás obohatil svojím príhovorom a svojou prítomnosťou, lebo on má veľmi blízko k františkánom, veď pred svojím vysvätením za biskupa bol duchovným asistentom maďarsky hovoriacemu bratstvu OFS. Po svätej omši nám br. Marek Vadrna CCG, z kongregácie bratov teši-

teľov z Gethseman priblížil históriu pútnického miesta Marianka.

Po skončení duchovného programu nastal čas na občerstvenie a na zdieľanie bratov a sestier. Občerstvenie bolo bohaté, naše sestry napiekli a priniesli koláčiky, bola káva, bagety, ale hlavne vládla dobrá nálada. Pitný režim zabezpečil prameň výbornej studenej vody, ktorý je blízko Lurdskej kaplnky. Môj odhad je, že nás bolo 150 až 200 bratov a sestier z bratstiev od východu až na západ a od severu až na juh. Zastúpené boli všetky regióny.

Spoločne sme sa ešte pomodlili Krížovú cestu, ktorá vedie popod koruny stromov a končí blízko sochy Panny Márie v Lurdskej kaplnke. Okolo sochy je množstvo tabuliek s ďakovnými textami od vďačných veriacich. Pri poslednom zastavení Krížovej cesty sme naše celoslovenské stretnutie ukončili záverečným požehnaním našich duchovných asistentov. Bratov a sestry, ktorí sa zo zdravotných dôvodov nezúčastnili Krížovej cesty, náš národný duchovný asistent P. Peter OFM Conv. požehnal pri soche Panny Márie v Lurdskej kaplnke.

Podakovanie patrí bratom a sestrám z bratstiev v Západoslovenskom regióne, ktorí pomohli pripraviť toto stretnutie. Boli to hlavne bratstvá z Bratislavy, bratstvo sv. Stanislava pri františkánskom kláštore a bratstvo sv. Jozefa pri kláštore kapucínov.

Bohu vďaka, že sme sa mohli stretnúť, že nám to covid neprekazil. Veríme, že sa znovu stretneme v roku 2023 na niektorom pútnickom mieste.

Napísala: Monika Olečková

Ako terciári do Marianky na púť vyrazili, alebo ako nás oranžoví anjeli zachránili

Dňa 9. 7. 2022 sa v Marianke pri Bratislave konalo celoslovenské stretnutie Františkánskeho svetského rádu, ktoré tento rok usporiadalo Bratislavské bratstvo terciárov. Na stretnutie sme sa veľmi tešili, nakoľko uplynulé 2 roky príliš nepriali podobným aktivitám. Dohodli sme sa, že sa zúčastníme. Pozbieralo sa nás 18, vrátane nášho drahého duchovného otca. Rozhodnutie objednať autobus nám prišlo vhodnejšie, ako ísť hromadnou dopravou.

Autobus vyrazil zo Štúrova, kde nastúpila prvá časť „účastníkov zájazdu“ a v Nových Zámkoch druhá časť nášho bratstva. Tak sme aj vyrazili, s modlitbou na perách a radosťou v srdciach. Po príchode do Marianky nás všetkých privítal národný minister spolu s národným duchovným asistentom P. Róbertom a otcami tešiteľmi. Modlitbou františkánskeho ruženca v kaplnke krásnej baziliky sa začalo naše stretnutie. Nasledovala svätá omša, ktorú celebroidal otec biskup Jozef Haľko. Krátkou prednáškou o legendách a histórii Baziliky Marianka nás potešil otec Marek Vadrna.

Počas prestávky sme sa občerstvili, objali bratov a sestry z iných bratstiev a dohľadali zameškané rozhovory. Krížová cesta bola predposledným bodom programu. Stojí na svahu pri ceste k Svätej studni. Dali ju postaviť tešitelia začiatkom 20. storočia a je významným dielom, ktoré dotvára krásu tohto pútnického miesta. Po záverečnom požehnaní sme sa pobrali k autobusu a vyrazili smerom domov.

Všetko prebiehalo bez väčších problémov. Zanechali sme Bratislavu a ako sme sa tak „rútili“ po diaľnici, zrazu došlo na slová našej sestry, keď vravela, že sa jej zdá, akoby niečo „nebolo v poriadku“. A veru nebolo... autobus zrazu zastavil na kraji trojprúdovky a už nenaštartoval. Po krátkej chvíľke nám bolo všetkým jasné, že sa to pánovi šoférovi

napriek veľkej snahe samému nepodarí vyriešiť. Tak sa začal neskutočný kolotoč udalostí. Všetci sme museli von z autobusu... na diaľnici... preliezať zvodidlá... všetci bez výnimky... Príkladom nám šli staršie sestry s barlamami. Jednou, ale aj dvoma. So smiechom a entuziazmom sa nechali „prehodiť“ cez zvodidlá a takto sa naše malé spoločenstvo s pomocou Božou pomaly presunulo na bezpečnejšie miesto.

„Pokoľ vám zanechávam svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Po istom čase, sa objavilo pri nás signalizačné auto so zamestnancami diaľničnej spoločnosti a zrazu sme zistili, že sme v bezpečí. Naši oranžoví anjeli vysadli z auta. Milí a usmiati, zistili, čo sa stalo, zabezpečili nás, zabávali vtipmi a príbehmi.

„...Ovocie svetla je v každej добрote, spravodlivosti a pravde.“ (Ef 5,8) Robili nám spoločnosť, až pokiaľ neprišiel kamión odťahovej služby. Vysadol z neho ďalší anjel... tiež oranžový. Títo skvelí muži, vrátane pána šoféra, nášho duchovného otca a ostatných mužov nám pomohli do autobusu, naložili ho na kamión a odprevadili nás na najbližšiu čerpaciu stanicu. Autobus sa podarilo nashartovať a my sme v bezpečí dorazili domov.

„...a ako som vás niesol na orľích krídlach a priviedol sem k sebe...“ (Ex 19,4) Zdanlivo strastiplné popoludnie, paradoxne však v každom z nás zanechalo silné a šťastné poslanstvo. Poslanstvo a presvedčenie, že v odovzdaní Láске a s láskou ide všetko ľahko, radostne a s úsmevom. Božie kráľovstvo je tu a teraz. To, čo dávame, sa k nám aj vráti. V každom okamihu nášho života sa rozhodujeme a vyberme si Jeho. Milovaného Pána Ježiša. Lásku, ktorá objíma, aj keď je v našich ľudských srdciach občas zima.

Zuzana Fodorová

Mesačné modlitbové úmysly 2022

Medzinárodná rada OFS nás povzbudzuje, aby sme sa v jednotlivých mesiacoch modlili na úmysly, ktoré nám predkladá. Modlitbové zámery OFS sú tu spájané s všeobecnými úmyslami Svätého Otca, aby sa tak zvýraznilo naše vzájomné spoločenstvo.

Október 2022:

Úmysel Svätého Otca: Modlime sa, aby bola Cirkev stále verná evanjeliu, aby ho odvážne ohlasovala a tak sa stávala solidárnejšou, bratskejšou a otvorenejšou, a nech sa vždy vyznačuje synodalitou (ochotou putovať spoločne: ľud, biskupi a pápež).

OFS úmysel: Za národné bratstvá: USA a Francúzsko

Otče náš...

November 2022:

Úmysel Svätého Otca: Modlime sa za trpiace deti, najmä za deti bez domova, za siroty, za obeť vojen, aby mali istotu, že sa im dostane vzdelania, a aby mohli zažiť rodinnú lásku.

OFS úmysel: Za Predsedníctvo CIOFS.

Otče náš...

December 2022:

Úmysel Svätého Otca: Modlime sa, aby neziskové dobrovoľnícke organizácie, ktoré pomáhajú ľuďom, mali dostatok pracovníkov nadšených pre spoločné dobro a neúnavných v hľadani nových možností spolupráce na medzinárodnej úrovni.

OFS úmysel: Za lepšiu spoluprácu medzi OFS a GiFra vo svete.

Otče náš...

preklad: Lucia Spodniaková

zdroj: www.ciofs.org

www.tkkbs.sk

foto: www.cathopic.com

Spomienky na Mariánsku púť v Prahe

Mariánska púť v Prahe má dlhoročnú tradíciu, ktorú prerušilo obdobie socializmu. V deväťdesiatych rokoch túto tradíciu obnovili bratia a sestry Františkánskeho svetského rádu v Čechách a pokračujú v tradícii konania púte vždy v prvú júnovú sobotu.

V roku 2019 nás českí terciári pozvali na púť a zúčastnilo sa jej asi 60 bratov a sestier z viacerých regiónov Slovenska. Všetkým sa nám páčilo prijatie bratmi a sestrami a ešte viac samotná púť, tak sme sa chystali, že sa jej aj v roku 2020 zúčastníme. Mali sme zabezpečené ubytovanie, ba aj zaplatené, ale pandémie s covidom nám naše plány úplne pokazila a my sme nemohli prekročiť hranice do Čiech a púte sa zúčastniť. To isté bolo aj v roku 2021.

Pozvanie bratov a sestier z Čiech sa zopakovalo aj tohto roku. Začala som s prípravou, teda zabezpečením ubytovania už vo februári. Kontakty som mala z predchádzajúcich rokov a tak sa mi podarilo zabezpečiť ubytovanie v Prahe na Vinohradoch, v Kresťanskom domove mládeže sv. Ludmily a v hoteli Marianum. Po zistení záujmu a prihlásení sa bratov a sestier z miestnych bratstiev v Bratislave, Nových Zámkov, Topoľčian, Považskej Bystrice, Oščadnice, Starej Ľubovne a Levoče sme si zabezpečili cestovné lístky a 3. júna sme cestovali do Prahy. Bol to práve prvý piatok v mesiaci a tak väčšina sa zúčastnila sv. omše v kostole sv. Ľudmily, ktorú celebraval biskup Mons. Václav Malý.

V sobotu ráno sme sa stretli v električke č. 22 a odviezli sme sa k Pražskému

hradu do kostola Panny Márie Anjelskej, pri kláštore bratov kapucínov. Tam sme slávili svätú omšu, ktorú celebraval P. Michael Tomašík OFMCap, provinciálny minister bratov kapucínov v ČR. Po svätej omši nás privítal národný minister SFRĚ Václav Hájek a pozval nás na bohaté agape, ktoré pripravili naši bratia terciári v kláštornej záhrade. Po občerstvení sme sa stretli pred Loretou, kde sme sa spoločne odfotoграфovali. V kostole Narodenia Pána sme začali púť modlitbou prvého desiatku Františkánskeho radostného ruženca. Púťou nás sprevádzali dvaja členovia národnej rady SFRĚ, brat Luboš Kolafa a brat Pavel Vaněček. Pokračovali sme so zastaveniami v kostole Panny Márie Víťaznej, v ktorej je Pražské Jezuliatko. Kostol spravujú Bosí karmelitáni. Pomaly sme pokračovali po Karlovom moste, preplnenom turistami, do kostola sv. Františka na Krížovníckom námestí. Odtiaľ sme išli na Staromestské námestie k obnovenému Mariánskemu stĺpu, kde napriek veľkému hluku rôznych hudobných skupín sme sa pomodlili ďalší desiatok. Stĺp, na ktorom je socha Nepoškvrnenej Panny Márie (Immaculata), bol 15. 8. 2020 požehnaný pražským arcibiskupom, kardinálom Dominikom Dukom. Pokračovali sme do baziliky minor svätého Jakuba staršieho, ktorý spravujú bratia minoriti. Je to jeden z najväčších kostolov v Prahe, pôvodne gotický, neskôr prestavaný na barokový, je to prekrásny kostol s nádhernou výzdobou. Pokračovali sme na Námestí Republiky do barokového kostola sv. Jozefa, ktorý spravujú bratia kapucíni a odtiaľ do kostola Panny Márie Snež-

nej, k bratom františkánom, kde sme ukončili našu púť posledným desiatkom ruženca a zaspievaním Magnifikátu. V každom kostole sme sa modlili jeden desiatok ruženca a zaspievali mariánsku pieseň (po slovensky).

Ďalší program bol individuálny, niektorí odpočívali, iní sa vybrali pozrieť si pamiatky Prahy, ďalší sa stretli a spolu sa zdieľali a iní sa večer presunuli znovu do kostola Panny Márie Snežnej na večerný program pred sviatkom Turíc, na vigíliu sviatku Zoslania Ducha Svätého.

V nedeľu ráno sme sa znovu stretli v električke č. 22 a išli sme s naším sprievodcom, bratom Lubošom Kolafom, na svätú omšu do chrámu Svätého Víta. Pred sv. omšou sme si prezreli krásnu architektúru interiéru a výzdobu chrámu. Sv. omša bola v kaplnke, lebo v túto

nedeľu na sv. omši o 10.30 h. bola birmovka. Celebrant bol prekvapený počtom osôb v kaplnke a naším spevom, samozrejme slovenským. V homílii boli prezentované dary Ducha Svätého takou formou, že každý si mohol tieto slová premietnuť do svojho života.

Po svätej omši sme prešli areálom baziliky a kochali sa výhľadom na Prahu. Postupne sme sa lúčili a odchádzali pre svoju batožinu a potom na hlavnú stanicu a vlakmi každý do svojho mesta, odkiaľ sme prišli.

Boli to požehnané chvíle, ďakovali sme za ne nášmu Pánovi a ak to bude Jeho vôľa, o rok sa opäť radi tejto Mariánskej púte zúčastníme.

Napísala: Monika Olečková

Zo stredoslovenského regiónu

Spoločne na Ponikách

Porciunkulu sme ako správna rodina, slávil na Ponikách u bratov kapucínov. Táto rodinná slávnosť však bola vyšperkovaná ešte o ďalšiu výnimočnú udalosť, pretože na sv. omši skladal svoju doživotnú profesiu manželský pár z miestneho bratstva vo Zvolene, brat Anton Miroslav Ján Ťahúň a sestra Klára Erika Ťahúňová. Po sv. omši nám ešte v nádhernom starobylom kostolíku „zakoncertoval“ otec Lukáš a spolu ďalej sme pokračovali družnými rozhovormi pri agape v kláštore bratov – „zídení ako rodina“...

Duchovná obnova v Detve

Ani nie po mesiaci, 29 augusta sa stretli zástupcovia piatich miestnych bratstiev južnej časti regiónu v Detve, na regionálnej duchovnej obnove s otcom Jankom Macejom OFMCap. a za účasti miestneho duch. asistenta, otca Jantecka Majerčáka OFMCap. Začali sme sv. omšou v Detsvianskom chráme sv. Františka z Assisi, na ktorej nám otec Janko priblížil novoobjavenú modlitbu Serafínskeho otca Františka, ktorej zborovou recitáciou sme pokračovali v obnove v pastoračnom centre... Obnova sa niesla v duchu milosrdenstva. Pracovali sme v skupinkách s textom (Lk 15, 11-32). Po modlitbe Anjel Pána nasledovalo agape a bohaté zdieľanie sa. Prežili sme spolu nádherný čas... Bolo nás všetkých spolu 30 a rozchádzalo sa nám ťažko - lúčenie nemalo konca, kraja...

sr. MziTa, MB DeTva

Miestne bratstvo Antona Paduánskeho Hlohovec

Pán prišiel, zastal si a volal ako predtým: „Samuel, Samuel!“ A Samuel odvetil: „Hovor, tvoj sluha počúva!“ (1Sam 3,10)

Na takéto zavolanie odpovedali aj naše dve nové sestry, Veronika Michaela Kolišťaniková a Mária Viera Polányová, ktoré po iniciácii a formácii sa rozhodli vstúpiť do Františkánskeho svetského rádu a svojím sľubom sa zaviazali žiť podľa evanjelia Ježiša Krista spôsobom sv. Františka z Assisi v ich laickom stave. Náš duchovný asistent, páter Augustín, vo svojom príhovore citoval z exhortácie Svätého Otca Františka o povolani k svätosti v súčasnom svete.

"Svätosť je najkrajšou tvárou Cirkvi. Svätosť v podstate znamená žiť tajomstvá Kristovho života v jednote s ním. Nebojte sa svätosti. A treba cieľiť vyššie, nechať sa milovať a oslobodiť Bohom."

Dňa 20.5.2022 si Pán povolal našu drahú sestru Gitku Oláhovú. Do rádu vstúpila v r.1997 a zapájala sa s láskou do všetkých akcií. Viedla nás ako ministerka celých 9 rokov. Gitka, chýba nám Tvoj každodenný úsmev s pozdravom: „Prajem vám pekný požehnaný deň!"

Ľudia ktorí sú blízki nášmu srdcu neodchádzajú, zostávajú s nami, iba ich nestretávame.

Sestra naša milá, odpočívaj v pokoji.

Tvoji bratia a sestry terciári, duchovný asistent P. Augustín, ostatní pátri a bratia.

Volebná kapitula MB Hlohovec

Volebná kapitula sa v našom bratstve konala 29.6.2022 vo františkánskom kláštore. Svätú omšu celebraval náš duchovný asistent P. Augustín Peter Hlavina OFM. Kapitule predsedal regionálny minister Vladimír Meňhert, Monika Olečková, Marta Zlatošová a Alžbeta Alföldiová.

Bola zvolená nová miestna rada:

Minister: Elena Ficeková

Viceminister: Jozef Vavro

Tajomník: Gabriela Rýchliková

Formátor: Gabriela Samohýlová

Pokladník: Božena Fusková

Volebná kapitula bola ukončená kňazským požehnaním, obedom a bratskými rozhovormi.

napísala sr. Mária Gabriela

ŽIVOTNÉ JUBILEÁ

Bratislava, bratstvo sv. Stanislava:

Rozália Felicita Cvetkovová – 22.9.2022 – 85 rokov,
Lucia Agáta Hidvéghyová – 13.9.2022 – 55 rokov,
Mária Katarína Francová – 30.10.2022 – 80 rokov,
Margita Margaretha Mackovičová – 6.10.2022 – 70 rokov.

Filákov:

Mária Fízel'ová – 18.10.2022 – 50 rokov.

Hlohovec:

Jozef Ján Janega - 70 rokov,
Monika Magdaléna Kováčová - 50 rokov,
Anton Jozef Kučera - 70 rokov,
František Ján Človek - 75 rokov.

Kysucký Lieskovec:

Katarína Andrea Gavláková – 22.10.2022 – 80 rokov.

Lučenec:

Anton Jozef Pavílek – 8.9.2022 – 80 rokov.

Nová Dubnica:

Klára Kamila Poláčková – 13.11.2022 – 75 rokov.

Oravský Biely Potok:

Marta Margita Hurtáková – 17.10.2022 - 75 rokov.

Oščadnica:

Alžbeta Mária Kučáková – 23.10.2022 – 85 rokov,
Tomáš Jozef Kučák – 21.11.2022 – 75 rokov.

Považská Bystrica:

Lucia Helena Hubocká – 27.9.2022 – 65 rokov.

Sečovce:

Veronika Mária Prosbová – 16.9.2022 – 55 rokov.

Stará Lubovňa:

Mária Terézia Ochotnická - 16.11.2022 - 75 rokov.

Topoľčany:

Klára Gabriela Mihalová - 21.8.2022 - 70 rokov.

Žarnovica:

Klára Mária Nemcová – 13.9.2022 – 75 rokov,
Marta Miriam Slančíková – 27.9.2022 – 60 rokov.

Žilina:

Terézia Mičechová – 9.11.2022 – 75 rokov.

VÝROČIE PROFESIE:

Bratislava, bratstvo sv. Stanislava:

Mária Terézia Blaschkeová – 8.9.2022 – 35. výročie,
Anežka Alžbeta Lajčinová – 8.9.2022 – 35. výročie,
Alica Mária Neštiaková – 12.10.2022 – 75. výročie,
Ľudovít Rufín Foltán – 17.10.2022 – 30. výročie,
Eva Monika Kraváriková – 16.11.2022 – 25. výročie,
Anna Ariela Bátorová – 17.11.2022 – 15. výročie,
Ľudmila M. Magdaléna Medved'ová – 17.11.2022 – 15. výročie.

Hlohovec:

Ján Bosco Jozef Candrák – 25.4.2022 – 30. výročie,

František Ján Človek – 25.4.2022 – 30. výročie,
Klára Elena Ficeková – 25.4.2022 – 30. výročie,
Katarína Daniela Folrichová – 25.4.2022 – 30. výročie,
František Peter Havrlent – 25.4.2022 – 30. výročie,
Terézia Mária Janigová – 25.4.2022 – 30. výročie,
Františka Zita Ondrejčovičová – 25.4.2022 – 30. výročie,
Margita Terézia Ondrušková – 25.4.2022 – 30. výročie,
Klára Oľga Barincová – 4.5.2022 – 20. výročie,
Mária Anna Kordošová – 4.5.2022 – 20. výročie,
Jozef Vladimír Kordoš – 4.5.2022 – 20. výročie,
Lazár Ján Suroviak – 24.9.2022 – 25. výročie.

Kysucký Lieskovec:

Otília Ondreášová – 17.11.2022 – 15. výročie,
Katarína Miťková – 17.11.2022 – 10. výročie.

Levoča:

Terézia Lesňaková – 29.11.2022 – 15. výročie,
Anna Svetková – 29.11.2022 – 15. výročie,
Katarína Šurcová – 29.11.2022 – 15. výročie.

Nemšová:

Mária Marcela Prekopová – 4.10.2022 – 15. výročie.

Nová Dubnica:

Peter František Pavlík – 4.10.2022 – 15. výročie,
Veronika Katarína Darvašová – 11.11.2022 – 5. výročie.

Očsadnica:

Faustína Elena Plačková – 17.11.2022 – 10. výročie,
Tomáš Jozef Kučák – 17.11.2022 – 20. výročie.

Žarnovica:

Terézia Lubica Boháčová – 29.9.2022 – 20. výročie,
Mária Jarmila Gazdíková – 29.9.2022 – 20. výročie,
Monika Eva Gazdíková – 29.9.2022 – 20. výročie,
Anna Mária-Magdaléna Krličková – 29.9.2022 – 20. výročie,
Marta Miriam Slančíková – 29.9.2022 – 20. výročie,
Mária Ida Smeláková – 29.9.2022 – 20. výročie,
Rita Anna Laurová – 3.10.2022 – 10. výročie.

Žilina:

Jozef Milan Ďurica – 29.11.2022 – 20. výročie.

VZNIK BRATSTVA:

Bratstvo sv. Pátra Pia, Sečovce – 4.10.2022 – 15. výročie.

ODIŠLI K PÁNOVI:

Chlebnice:

Drahomíra Anna Hudecová – 1.7.2022, vo veku 84 rokov.

Hlohovec:

Margita Oláhová – 20.5.2022, vo veku 75 rokov,
Magdaléna Bučková – 1.7.2022, vo veku 81 rokov,
Mária Burzíkova – 6.7.2022, vo veku 83 rokov.

Krásno nad Kysucou:

Mária Štefánia Jakubcová – 25.1.2022,
Alžbeta Jolana Štrbová – 24.4.2022.

Žarnovica: Anna Laurová – 7.9.2022, vo veku 70 rokov.

Aké je dobré a milé, keď bratia žijú spoločne.

Foto: Juraj Zonnenschein / NVK v Melčiciach

